

6 Міненерговугілля розглядає варіанти газопостачання в умовах зростання ціни на російський газ і обіцяє найближчим часом погасити борги перед «Газпромом»

11 Астролог — про територіальну цілісність України, долю Віктора Януковича і майбутнє планети

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ЧЕТВЕР, 6 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 43 (5172)

ЦИТАТА ДНЯ

АНДРІЙ ПАРУБІЙ:

«Жоден з наших військовослужбовців не зрадив українській присязі і не перейшов на бік Російської Федерації чи самопроголошеного уряду Криму».

Секретар Ради національної безпеки і оборони про патріотизм наших вояків, які не піддаються на провокації, захищаючи рідну землю від агресорів

Цілісність сумніву не підлягає

ДИПЛОМАТІЯ. Питання збереження територіальної цілісності й суверенітету України у світлі введення на її територію підрозділів російських вояків обговорили в Парижі в. о. міністра закордонних справ Андрій Дещиця та міністр закордонних справ Франції Лоран Фабіус. Вітчизняний дипломат наголосив на відданості українського керівництва політиці миру та поваги прав усіх громадян України, незалежно від національної, етнічної та релігійної належності. Андрій Дещиця зустрівся і з дипломатичним радником Президента Франції Полем Жаном-Ортізом. Розмова стосувалася напруженої ситуації в Україні, передає УНІАН. Міністр поінформував про хронологію останніх подій на Кримському півострові, а також дав оцінку неправомірним діям РФ, що ставить під загрозу безпеку та територіальну цілісність нашої держави і є грубим порушенням міжнародного права. Глава вітчизняного МЗС висловив подяку за послідовну позицію найвищого керівництва Франції у питанні збереження територіальної цілісності й суверенітету України.

ЦИФРА ДНЯ

11 млрд євро

готовий надати Україні Євросоюз у вигляді фінансової допомоги протягом найближчих двох років, заявляє голова Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу

Рубежі охороняють у посиленому режимі

Фото Володимира ЗАКІ

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА. Прикордонники не пропустили в Україну 377 громадян Росії, які викликали підозру

«Права потрібно віддавати в регіони»

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. Прем'єр доручив невідкладно розпочати роботу над пакетом реформ щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування

Вадим ПРОЦИШИН,
Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

У зв'язку з тим, що протягом останніх кількох днів у більшості регіонів призначено нових керівників, засідання уряду про-

ходило у форматі селектора з головами обласних державних адміністрацій. Такий підхід Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк мотивував необхідністю економії державних коштів: «Традиції щодо представлення, коли прем'єр-міністри та віце-прем'єр-міністри

витрачали мільйонні кошти, щоб літати по областях і представляти голів держадміністрацій, ми залишили в минулому».

Основну увагу глава уряду приділив питанням децентралізації державного управління та розширення повноважень органів місце-

вого самоврядування. Однак засідання він розпочав з економічних, політичних та безпекових питань.

Так чи інакше, але нині один із головних чинників, що негативно впливає на українську економіку, — необґрунтована присутність російських військ на тери-

торії нашої держави. Надскладна ситуація і з державними фінансами. Тож нещодавня заява Державного секретаря США про підготовку його країною першого пакета економічної допомоги Україні вкрай актуальна.

2

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України 3 5 березня 2014 року

USD 972.4100
за 100 доларів США

EUR 1338.8141
за 100 євро

RUB 2.6773
за 10 рублів

/ AU 130254.32

AG 2056.65

PT 140999.45

PD 72639.03

за 10 трійських унцій

Агресія в Криму не піддається жодній логіці

ПОЗИЦІЯ. У США надзвичайно серйозно ставляться до гарантій безпеки, наданих Україні ще 1994 року

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

В Україні побував Державний секретар США Джон Керрі, який зустрівся з вищим керівництвом нашої держави — Головою Верховної Ради Олександром Турчиновим і Прем'єр-міністром Арсенієм Яценюком. Сторони обговорили російську агресію у Криму й визначили напрямки можливої економічної допомоги з боку США.

За словами Олександра Турчинова, пріоритетом для нового уряду є відновлення економіки України: «Ми успадкували майже повністю зруйновану економіку, тому нині основним завданням для нас є відновлення всієї економічної системи». А позицію Російської Федерації із введенням своїх збройних сил до Криму він вважає «нічим іншим, як агресивними діями проти суверенної держави».

Водночас він висловив упевненість, що стратегічні партнери України та країни-гаранти її безпеки й територіальної цілісності, відповідно до Будапештського меморандуму, «зроблять усе можливе для допомоги Україні захистити її територіальну цілісність».

Деякі результати цієї спільної зустрічі Арсеній Яценюк доповів на брифінгу у стінах парламенту. «Фактично розпочато процес підготовки до надання фінансової підтримки Україні з боку США», — заявив Прем'єр. Деталі щодо цієї підтримки буде оголошено, коли влада остаточно поставить підписи під реальним обсягом економічної допомоги, яку США готові виділити Україні.

За його словами, заокеанські партнери дуже активно захищають територіальну цілісність і

Майдан вразив американського дипломата щирістю і прагненням до свободи

незалежність України: «Усі події, які відбуваються на території України в Автономній Республіці Крим, мають жорстку і чітку реакцію з боку наших західних партнерів». Тому ще раз закликав російський уряд і російського президента негайно зупинити військову агресію на території України, передає урядову позицію департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

Зі свого боку Джон Керрі високо оцінив дії нової української влади зі стабілізації ситуації в країні, витримку та професійність дій військових нашої держави, повідомляє прес-служба Верховної Ради. «Я був надзвичайно вражений тим, що побачив у Києві. Не потрібно багато часу, щоб зрозуміти, наскільки щиро тут були люди в своїй боротьбі за свободу, — наголосив він. — Хочу, щоб ви знали: ми надзвичайно серйозно ставимося

до своїх зобов'язань перед Україною, які взяли на себе ще 1994 року, виступивши гарантом суверенітету і територіальної цілісності вашої країни».

Джон Керрі вважає, що Росія готує передумови для подальшого вторгнення в Україну: «У східній частині України Росія нещодавно старалася, щоб деякі місцеві ради прийняли якісь розпорядження, щоб запросити Росію. А насправді ці ради зробили навпаки. Вони сказали, що не хочуть росіян, хочуть свою незалежність... Також Росія говорила про меншину, про російськомовне населення, мовляв, їхні права утискаються. Насправді цього немає. І фактично сьогоднішній уряд України заспокоює усю ситуацію і не хоче й унікає провокацій. Збройні сили, які мають юридичне право протистояти вторгненню збройних сил іншої країни, не діють так, щоб дати якісь передумови».

Домовленості ж з опозицією зірвав колишній президент Віктор Янукович, який покинув свій народ і країну, передає УНІАН позицію американського дипломата. Поділився він і своїми враженнями від перебування на Майдані. «Було неймовірно і зворушливо побачити барикади, шини, дрони, побачити місця від куль. Люди й досі стоять біля вогню. Також у хмарах я побачив будинки, з яких стріляли. А також зворушили мене фотографії тих, хто загинув, людей, які віддали своє життя за майбутнє України. Це було дуже зворушливо — підійти до українців, які там зібралися. Вони висловлювалися за те, що не хочуть повертатися до того життя, яке було за Януковича». Джон Керрі також ушанував пам'ять героїв Небесної Сотні і поклав квіти від імені Президента США Барака Обами й американського народу на місці трагічних для України подій.

ПРОШУ СЛОВА!

Цей текст з'явився на особистій сторінці у Фейсбуці Арсена Авакова 4 березня о 9 годині ранку. Ми друкуємо його тому, що це інформація з перших рук. Тому що свіжій на момент здачі номера у друк немає. Тому що навіть через тривалий час тенденції у МВС та багатьох інших відомствах країни залишаться незмінними.

Понад три тисячі людей прокоментували цей запис у Фейсбуці. Запрошуємо і вас висловитись щодо нього — пишіть на адресу нашої редакції, ми надрукуємо огляд відгуків у найближчих номерах.

Кадри

Арсен АВАКОВ,
міністр внутрішніх справ

Така вже точка кипіння, що очікування людей і нетерпимість гранично високі. Ситуація, в якій опинилася країна, — шок. Ситуація, в якій опинилася міліція, — тотальна деморалізація і дезорганізація на межі розпаду. До цього слід додати вимушену й абсолютно необхідну люстрацію керівних кадрів МВС в центрі й на місцях. На сьогодні звільнено 90% усіх керівних кадрів відомства, керівництво якого здебільшого дискредитувало себе за три останні місяці. Ці кадри спричинилися до того, що довіра до міліції майже нульова, як і близька до нуля функціональна здатність.

Що тут робити? Заплющити очі? Чекати, що саме розсмокчеться?

Довелося робити важку і брудну роботу — розчищати і вибудовувати.

Можна призначити 27 начальників обласних управлінь за тиждень? І всіх вищої якості — профі, що пройшли конкурс? І чи є такі? Чи є в країні старший офіцер міліції, до кого немає запитань? Сподіватимемося, що є, але реальність і практика суворіші.

Щойно відкрилися вакансії до призначень в МВС у країні в такій кількості, полився потік пропозицій — від політиків, партій, фракцій, громадськості. Хаос і ажітаж затопив усіх: здавалося б, учора розважливі, а сьогодні — ніби підмінені обставинами люди кинулися відстоювати «своїх» кандидатів на посади в новій системі влади, в МВС зокрема, з неймовірним зав'язанням.

Цими днями навіть просто пройти коридорами Верховної Ради було випробуванням. Суцільний потік наполягань і прохань, вимог і розгорнутих листів. Обурення і лестоців. Умовлянь і навіть погроз «зі мною не треба сваритися». Начебто вже «битий» управлінець, але навіть я такого напору не очікував. Компромати і контркомпромати, листи громадськості та замовні телепроекти. Вахханалія найчастіше полярних думок на тлі найважливішої державної системи, що втратила керованість.

Вихід у цій ситуації — якнайшвидше призначення керівників і в областях, і у структурних підрозділах МВС і СБУ, так, щоб можна було якомога швидше повернути функціональність. Це нині найважливіше. У найближчі два дні буде прийнято рішення щодо всіх керівників МВС на місцях.

Можливі помилки. На тлі міліції, яка повернулася до роботи, можна буде другою хвилею за умови контролю громадськості повернутися до кадрової розстановки. Але зараз важливіше за ювелірну точність призначень налагодити роботу міліції: від громадського порядку та безпеки на вулицях — до здатності розслідувати і затримувати злочинців силами спеціальних підрозділів. Інакше нічого досягти і змінити з нинішнього плачевного стану речей не вдасться.

Хтось справді вважає, що репресивна машина МВС, яка працювала роками, з усіма старими кадрами зможе зі зміною міністра наступного дня теж змінитися — ловити своїх вчорашніх керівників і перетворитися на якісно інший підрозділ? Повторюся: це процес, сподіваюся, для досягнення першого рівня корекції нетривалий. Але це драбина, якою потрібно підніматися.

Що робити? Чого хочуть і чого вимагають люди сьогодні?

1. Повернення до звичного життєвого порядку на вулицях.
2. Відплати для одіозних екс-керівників колишньої влади.
3. Жорстке припинення новоутворених «диких» банд мародерів і відморозків, що прикривалися Самообороною Майдану і не мають до неї стосунку.
4. Жорстке припинення діяльності груп екстремістів, іноземців, які провокують безладу на південному сході країни.

За кожним із цих напрямів нині триває робота — треба говорити правду — в межах можливого. У чомусь будемо мати швидкий результат, в чомусь є неминучий часовий процес.

Сприймаю і розумію всю критику на свою адресу. Така ситуація, і я в такому місці. Такий градус кипіння і такий ступінь неадекватності реальних можливостей цієї міліції, що перейшла до нас, вимогам суспільства. А ще — триває війна.

Зроблю те, що зможу, те, що повинен. А далі — відповідаю численним радникам і недоброзичливцям гранично відверто: не важлива доля міністра сьогодні — важливий поступальний процес позитивних змін.

P.S. Уночі постараюся знайти годину і дати звіти з розслідування і затримання за резонансними справами. Як і звіти про арешти минулих ночей двох банд, які чинили розбій у Київській області під виглядом Самооборони Майдану.

Переклад з особистої сторінки Арсена Авакова у Фейсбуці <https://www.facebook.com/arsen.avakov.1?ref=ts>

ООН і ОБСЄ сподіваються на свій авторитет

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ПІДТРИМКА. Україну останніми днями відвідує багато представників міжнародних організацій, які проводять зустрічі на найвищому рівні, щоб розібратися у непростій ситуації та спробувати знайти цивілізовані шляхи її врегулювання. Так, Голова Верховної Ради Олександр Турчинов і в. о. міністра закордонних справ Андрій Дещиця провели переговори із заступником Генерального секретаря ООН Яном Еліассоном, який перебуває в Україні на прохання Генерального секретаря ООН.

«Сподіваюся, що авторитет такої поважної організації

допоможе врегулювати ту складну ситуацію, яка склалася сьогодні в Криму», — передає прес-служба ВР чітку позицію глави парламенту. А очільник дипломатичного відомства вважає, що головними сигналами України є «спокій, міжнародна солідарність і мир». У свою чергу представник ООН для розв'язання проблеми вбачає необхідність спільно прийти до дипломатичного та політичного рішення. «Ви не повинні жодним чином сумніватись у нашій відданості ідеї неподільності та суверенності України», — зазначив Ян Еліассон.

Не гаяв часу і Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк, який

мав змістовну зустріч із делегацією місії ОБСЄ, очолюваною спеціальним представником головуючого в Організації з безпеки і співробітництва в Європі Тіммом Гульдманом. Останній поінформував українську сторону про консультації ОБСЄ у Відні й зазначив, що ОБСЄ має намір бути «більше залученою до врегулювання ситуації в Криму».

Арсеній Яценюк підтримував наміри ОБСЄ щодо зусиль для вирішення ситуації в АР Крим, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну. Представники ОБСЄ наголосили, що будь-які кроки з урегулювання

ситуації має бути здійснено з огляду на міжнародне законодавство.

На зустрічі також обговорювали мовне питання в Україні. Представники делегації ОБСЄ зазначили про підтримку в розробці українською владою нового мовного законодавства.

Тож місія сподівається, що її діяльність сприятиме стабілізації ситуації. Обговорено й питання роботи в Україні комісії щодо збирання інформації співдоповідача ОБСЄ з питань свободи слова та Верховного комісара ОБСЄ з прав національних меншин для повноцінного та об'єктивного вивчення ситуації, передає УНІАН.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Атестат зменшує вагу

ЗМІНИ. Міносвіти планує низку реформ

Тетяна МОІСЄВА,
«Урядовий кур'єр»

Міносвіти перейде від щоденного контролю навчальних закладів до того, щоб допомагати їм у розвитку якісної освіти. «У центрі нашої уваги — якість. Якість навчання, викладання та наукових досліджень. Завдання міністерства — сприяти досягненню нашими навчальними закладами найвищої якості, а не щодня їх контролювати», — повідомив журналістам міністр освіти і науки Сергій Квіт.

«Заборонені»
підручники
реабілітують

Зокрема міністерство планує спростити університетську звітність та зменшити ту «паперотворчість, якою займаються наші викладачі замість того, щоб готуватися до пар і проводити наукові дослідження», — сказав Сергій Квіт. Зміни торкнуться й Державної інспекції навчальних закладів, яка, за словами міністра, не матиме репресивних функцій, що ними керувалася донині.

Серед планів — спрощення та уточнення правил прийому до вишів. Середній бал атестата, який враховується під час вступу та який запровадив 2010 року тодішній міністр Дмитро Табачник, буде зменшено з 200 до 12 балів. «Безперечно, важливо мотивувати учнів учити всі предмети, а не лише ті, що стосуються їхнього вступу. З іншого боку, всі розуміють, що коли в школах немає єдиного підходу до

При вступі бал атестата враховуватиметься в сумі не 200, а 12 балів

оцінювання результатів навчання, говорити, що бал атестата є об'єктивним показником, дуже складно. Тому вирішили, що цього року він враховуватиметься, але в сумі не 200, а 12 балів. Проект рішення буде підготовлено найближчим часом», — повідомила перший заступник міністра освіти Інна Совсун.

Чи не головне з питань, які нині турбують освітян, — як закінчити навчальний рік. «Цей рік важкий і нервовий. Ми дивитимемося, як розвиватиметься ситуація, й можливо, Державну підсумкову атестацію буде пом'якшено. Також знімуть заборони на використання підручників, які друкувалися в попередні роки. Буде загальна лібералізація. Основну увагу ми переносимо на ЗНО», — поінформував Сергій

Квіт, наголосивши, що в умовах військової інтервенції, яку здійснює сусідня держава, Міносвіти особливо дбає про навчальні заклади Криму. «Їх фінансуватимуть, за це можна не турбуватися. Єдине, на що хотів би звернути увагу, — повинно обов'язково відбутися ЗНО, щоб випускники кримчани мали змогу вступати до вишів».

Серед інших новин цьогорічної вступної кампанії — більші можливості так званого перехресного вступу, який працює в усьому світі: можливості після закінчення певної бакалаврської програми вступати на іншу магістерську (приміром, історики можуть вступати на філософію, а фінансисти — на маркетинг). «Коли ми переконували, що це потрібно запровадити в Україні, нам наводили та-

кі карикатурні приклади, нібито філологи зможуть вступити на ядерну фізику. Філолог не зможе вступити, бо головна вимога — вступні випробування», — наголосив Сергій Квіт. Досі в цьому експерименті брало участь 11 вишів, нині МОН запропонує долучитися до нього й іншим.

ВАК
відокремлять
від міністерства

Міносвіти відмовлятиметься від складання університетських рейтингів: «Держава не може оцінювати сама себе. Цим повинні займатися незалежні організації», — повідомив Сергій Квіт. Крім того, планується й відокремлення Вищої атестаційної комісії від міністерства. У перспективі система захисту дисертацій, присво-

Фото Володимира ЗАЙКА

ення наукових ступенів і звань розвиватиметься.

Нове керівництво обіцяє приділяти максимальну увагу прозорості й публічності в питаннях роботи МОН. Перше — забезпечити, щоб усі його накази були доступні на сайті, друге (це питання вперше пролунало серед студентських вимог) — гарантувати прозорість бухгалтерської звітності. «Будь-хто зможе продивитися всі документи, платіжки, які здійснює міністерство. Повністю цей проект буде запущено з нового кварталу, й ви зможете зайти на сайт й подивитися, за що й кому платило міністерство», — сказала Інна Совсун.

Крім того, керівництво МОН звернулося до аудиторської компанії, яка погодилася безплатно провести аудит у міністерстві.

Ще один напрям, над яким почали працювати в МОН, — спрощення процедури нострифікації (визнання іноземних дипломів). На сьогодні вона не виправдано складна, дорога й дуже тривала, тому чимало людей, що закінчили іноземні університети, відмовляються витрачати час і гроші на визнання своїх дипломів в Україні.

Запобіжник
плагіату —
публічність

Забезпечення публічності захисту дисертацій, про що давно говорять провідні експерти, — також серед основних кроків, які збирається втілювати МОН. «Ми працюємо над тим, як саме це забезпечити, але переконані,

що, по-перше, коли всі дисертації розміщуватимуться онлайн, тільки тоді можна буде запобігати плагіату. По-друге, так з'явиться змога підвищити рівень довіри до дисертацій, які захищають», — повідомила Інна Совсун.

Щодо концепції профільного навчання, яку затвердили торік, то, за словами заступника міністра Павла Полянського, дискусію з цього приводу, очевидно, почнуть наново. «Концепція має набрати чинності з 2017 року. Ми так далеко не зазираємо, але там є одна дуже велика хиба методичного плану: зведено воедино фрагменти типових навчальних планів, де вже розписано конкретні предмети, і немає відповіді на ключове запитання, без якої всі наші розмови залишаються лише розмовами: які ресурси виділятиме держава для втілення профільного навчання?» — зауважив Павло Полянський.

Як наголошують у Міносвіти, основне завдання — зробити зміни незворотними. «Таке може бути, лише якщо наша освітня громада зрозуміє, що інакше вона не повинна жити. Ми потребуємо діалогу, щоб громадськість була активною, мала власну незалежну думку», — зазначив Сергій Квіт.

Серед нагальних кроків міністр також назвав ухвалення нового закону «Про вищу освіту» та рамкового закону «Про освіту». «Ці документи напрацьовано, є тісна співпраця й повне розуміння із профільним Комітетом Верховної Ради», — наголосив він.

Хто на кого тисне?!

СПРОСТУВАННЯ. Діячі російської культури в Україні заперечують повідомлення про переїжджання їхній роботі

Микола ПЕТРУШЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Узлів інформації, яка падає на наші голови з усіх джерел, є повідомлення російських ЗМІ про утиски російської мови в Україні. Прикриваючись цими гаслами, сусідня держава вломила на нашу територію зі зброєю в руках «відновлювати справедливність». Саме у зв'язку з трагічними подіями діячі російської культури зібрали столичних журналістів на пресконференцію, щоб висловити своє ставлення до «занепокоєння» пана Путіна.

— Абсурд, дезінформація! — звучало з вуст кожного промовця.

— За нами не стоїть жодна партія, — сказала директор музею Михайла

Булгакова Людмила Губанурі. — Але я не просила нікого мене захищати, бо в цьому немає потреби. Музей працює. Експерсії проводимо російською мовою. Багатомовність — не проблема. Цим треба пишатися.

Саме такої позиції дотримується народна артистка України Лариса Кадочникова. «Я люблю і Росію, й Україну. В Росії народилася, там живуть мої рідні. В Україні стала обличчям поетичного кіно. Заклики захищати мене — страшні й незрозумілі. Благаю владу Росії: «Зупиніться!»

Підтримав актрису і директор Національного музею російського мистецтва Юрій Вакуленко: «Ні я, ні наш колектив не відчуває будь-яких утисків».

«Неправда, — зауважила директор музею О. Пушкіна Наталія Тишаєва, — будь-якою мовою неправда. І той, хто поширює дезінформацію, має за це відповідати».

Директор музею Шолом-Алейхема Грина Климова назвала абсурдом повідомлення про антисемітизм. У Києві, сказала вона, уже п'ять років працює державний музей великого письменника, твори якого перекладено 67 мовами світу. В ньому пропагують не лише творчість митця, а й єврейську культуру. Ділити культури — значить різати по-живому, зазначила вона.

Художній керівник академічного театру російської драми ім. Лесі Українки Михайло Резнікович повідомив, що до

200-річчя Кобзаря готують прем'єру вистави за його щоденниками і листами. Буде вона двомовною. В роботі ніхто не заважає.

Мине смута, завважували митці. Імена горе-поводирів забудуться. Пам'ятатимуть творців. А те, що нині відбувається, свідчить про недолугу 20-річну державну політику в галузі культури і забезпеченості інформаційного простору. З цього треба робити висновки.

Російськомовні митці виступили з пропозицією відрядити в Крим представників столичних театральних колективів на гастролі. Аби вони не лише словом, а й творчістю переконали тамтешніх жителів, що російська культура в столиці утисків не зазнає.

Російські екологи
нагадують про славу
ГеростратаОлег ЛИСТОПАД,
«Урядовий кур'єр»

ЗВЕРНЕННЯ. «Жди мене, і я вернусь...» Пам'ятаю, як рядки з цього вірша, написаного дідом, Женя Симонов, відомий російський еколог, читав нам, українським колегам, після семінару в заказнику «Батьківщина журавлів» («Журавлиная родина», Підмосков'я) наприкінці 1990-х.

Нині Женя — серед тих, хто підписав лист підтримки від російських екологів. Підписав, бо пам'ятає сімейні перекази про воєнні жахи, бо добре знає, чим обертається війна для людей та довкілля, бо екологи колишнього СРСР досі підтримують дуже тісні контакти.

Науковці пишуть, що долі України й Росії та їхніх народів нерозривно пов'язані, що їм близькі й зрозумілі українські екологічні та інші проблеми, спільні для наших країн: і стрімке руйнування природного надбання, і недалекоглядність систем державного управління, і тенденційна офіційна інформація, і безмежна корупція, і жадливе матеріальне розшарування людей, і розвал системи особливо охоронюваних природних територій, і браконьєрство всіх мастей, і багато інших.

Але... Втручання у внутрішні справи суверенної України неприйнятне — хоч би чим його мотивували і хоч би з якого боку воно здійснювалося. А спроби розв'язання будь-яких проблем між нашими країнами військовими методами — варварство, якому немає виправдань. «Наміри тих, хто організував і роздуває пожежу між нашими країнами, аморальні й злочинні, вони увійдуть в історію з Геростратовою славою. Україна і Росія можуть і повинні жити в мирі та злагоді», — завершують звернення десятки уповноважених від організацій та окремі активісти з Далекого Сходу, Уралу, Сибіру та багатьох інших регіонів Росії.

Унеможливити посягання на територіальну цілісність і недоторканність України — завдання, яке завжди стояло перед прикордонниками. Нині ж воно набуло особливої гостроти. Як захищають державні рубежі, дізнавався «Урядовий кур'єр».

Усі пункти пропуску функціонують

НА СТОРОЖІ. Українським прикордонникам нині доводиться працювати у надзвичайно важких умовах, оскільки на них чиниться тиск, підкуп і шантаж. Однак усі пункти пропуску на держкордоні функціонують.

— На сьогодні 8 підрозділів Держприкордонслужби заблоковано збройними силами іншої країни, але всі вони продовжують виконувати свої завдання з інших місць дислокації і запасних пунктів управління. Держкордон захищений і буде захищений військовослужбовцями України, а не представниками якихось інших формувань. Ми будемо вірні присязі й до кінця виконаємо свій обов'язок, — повідомив на брифінгу в Кабінеті Міністрів перший заступник голови Держприкордонслужби Павло Шишолін.

Він зазначив, що вдалося передислокувати два загони морської охорони — Севастопольський і Керченський — до Бердянська й Одеси.

— Крім того, нині в повному обсязі забезпечують контрольований прикордонний режим у Херсонській і Запорізькій областях на межі з АР Крим. Близько 300 військовослужбовців на трьох дорогах сформували постійні блокпости, які цілодобово контролюють потік осіб, вантажів і товарів у бік Криму і з Криму. Ця робота триватиме, доки не стабілізується ситуація, — цитує слова Павла Шишоліна УНІАН.

На 15 годину 40 хвилин «УК» отримав повідомлення від відділу взаємодії зі ЗМІ Держприкордонслужби про те, що спаду напруги в АР Крим поки не відбувається. Російські спецназів-

ці продовжують блокувати прикордонні підрозділи та об'єкти управління, є спроби в'їзду з РФ радикально налаштованих озброєних груп.

Нападники захопили обладнання станції космічного зв'язку в аеропорту «Сімферополь», пошкодили й захопили засоби зв'язку, тож немає відомого телефонного зв'язку з Азово-Чорноморським регіональним управлінням Держприкордонслужби та Сімферопольським прикордонним загonom.

Російські військові черговий раз провели силове захоплення адмінбудівлі регіонального управління, не допускають особовий склад Держприкордонслужби до робочих місць, схиляючи його визнати нове керівництво Криму та виявити бажання продовжити службу в «новій Автономії». Однак прикордонники не піддаються агресорам. Військовослужбовці Севастопольського загону морської охорони після тривалих переговорів все ж потрапили до підрозділу.

Протягом доби близько 30 осіб блокували будівлю відділу прикордонної служби «Керч». Ще майже 35 військовослужбовців Росії увірвалися до поромної переправи «Крим», погрожуючи застосувати зброю, заблокували роботу українських прикордонників. У складі зміни прикордонних нарядів перебувало 15 осіб, з яких 7 жінок. Після перемовин роботу пункту пропуску відновили. Нині він працює під силовим тиском озброєних нападників. Попри постійний психологічний тиск прикордонники залишаються вірними Присязі й Українському народу.

останню добу становив менш як 45 тисяч осіб.

Павло Шишолін на брифінгу в Кабміні з цього приводу зауважив: «Ми щодоби на місці. Ніяких біженців немає. Пункти збору біженців стоять порожніми. Потік немає».

Він спростував повідомлення про нібито масовий заїзд екстремістів до України через східний кордон: «На сьогодні все контролюємо. Потік транспортних засобів і людей на східному кордоні зменшився майже на половину, всього за добу пропущено 26 тисяч осіб по всій ділянці кордону». Павло Шишолін зазначив, що близько 500 осіб, які викликали підозру щодо їх можливої участі у потенційних безладах, не пустили на територію України. Держприкордонслужба вже подала до Держреєстру досудових розслідувань матеріали шести випадків причетності російських військових до нападу на українські об'єкти.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Пильна увага — до чоловіків призовного віку

БЕЗ «ЗЕЛЕНИХ КОРИДОРІВ». Співробітники Луганського прикордонного загону знають багатьох мандрівників в обличчя

Луганський прикордонний загін працює у посиленому режимі в усіх місцях пропуску на найдовший у країні — 746-кілометровий — ділянці державного кордону між Україною та Росією. Тут немає жодних «зелених коридорів», і кожного, хто іде з російського боку, ретельно перевіряють, проводять опитування, і якщо людина викликає підозру, її в Україну не пускають.

За словами начальника прес-служби прикордонного загону Олександра Трохимця, нині проводять заходи щодо посилення прикордонного контролю для недопущення в'їзду в Україну з Російської Федерації людей з метою здійснення екстремістських заходів.

БТРів не бачили

«Ніяких людей у військовій формі, поки їхали, не помітили. Нормально все», — запевняють журналістів, які прибули в міжнародний автомобільний пункт пропуску Ізварине, ті, хто в'їжджає в Україну з російського боку.

За добу тут в обидва напрямки перетинають кордон до півтисячі людей, та до 80 автомобілів. Багатьох прикордонники навіть знають в обличчя — живуть в Україні, працюють у Росії, тож постійно курсують туди-сюди.

«Живу в Суходольську, у Донецьк Ростовський їжджу в справах, — зізнається Олександр Пушкар. — Ось зараз повертаюся з базару. БТРів по дорозі не бачив».

Те саме кажуть і подружжя Надія та Павло Журові. В них подібна історія: корінні жителі Краснодона, їздять до російських родичів, аби заодно й заправити повний бак бензину своєї бувалої синьої «копійки». Різниця в ціні на паливе дає змогу заощаджувати. І Наталя Іванівна Іванова (навіть паспорт нам показала на доказ, що поширене прізвище — справжнє) стверджує, що ніяких військових маневрів на російській стороні не бачила.

— Їздила до онуки на день народження, — весело розповідає Наталя Іванівна.

ПІДОЗРІ ОСОБИ. Уночі 5 березня під час оформлення потяга Москва—Сімферополь у залізничному пункті пропуску Харків-Пасажирський прикордонники Харківського загону затримали громадянина Росії, який прямував до АР Крим для участі в

У міжнародному пункті пропуску Ізварине жодного напливу біженців немає

— Зібралися всією родиною за святковим столом. Та як взялися всі мене жаліти! У них по телевізору постійно говорять, ніби в нас тут бандерівці ось-ось прийдуть. Війна нікому не потрібна, усі миру хочуть.

Заручники інформаційної війни

Журналісти поспілкувалися на КПІ Ізварине і з Валентиною Кириною. Літня дама зустрічала доньку з Києва.

— Сама я народилася на Луганщині, а 1996-го переїхала в Росію, до тамтешнього Донецька. Брат і двоюрідні сестри в Красному Лучі живуть. Душа болить за Україну. У нас в Ростовській області вже розгорнули пункти прийому біженців — по телевізору показували. Ось і я доньку з Києва викликала до себе, — розповідала Валентина Єгорівна.

— А брат з родичами теж до вас планує переїхати?

— Ні, брат за «помаранчевих». Весь будинок портретами Юлії Тимошенко обвішав.

Поки ми розмовляли, повз проходили з чимали-

ми сумками двоє — чоловік і жінка похилого віку.

— Ми із Криму, — розповів симпатичний вірменин. — Загрози життю не було, але не стало сили дивитися по телевізору, як нагнітають обстановку. Сам не витримав, і ось стара хвора людина теж. Ми вирішили тимчасово пожити в родичів у Росії.

Чоловік відмовився назватися. Значно говіркішою виявилася Марго Миколаївна. Вона охоче розповідала, що свого часу, після відомих подій у вірменському Спітаку, сім'я змушена була шукати притулку в Росії. Потім переїхали в Крим. Там у них хороша квартира у Феодосії. Але осіклася під чомусь суворим поглядом сина, і вірмени продовжили свій шлях у бік російських прикордонників. Однак таких людей одиниці на пункті пропуску Ізварине. Та й загалом на українсько-російській ділянці кордону.

Кого не пускають в Україну?

«Ніякого напливу біженців немає, — стверджує начальник прес-служби

Луганського прикордонного загону Олександр Трохимець. — А ті нібито сотні, які демонструють в Інтернеті, а також по телебаченню, — неправда. Якщо розумна людина, то роздивитися, що на відео — сюжет з українського східного кордону. До східного кордону це не має ніякого стосунку».

За його словами, нині більше уваги до чоловіків призовного віку, які їдуть до нас із Росії. Зокрема надходила інформація від Іловайського прикордонного загону про затримання трьох громадян РФ, які виявилися офіцерами запасу морської піхоти.

За останню добу на територію України луганські прикордонники не пропустили п'ятьох осіб. Четверо громадян РФ намагалися перетнути кордон у пункті пропуску Ізварине, але не мали відповідних коштів для перебування на території України. Одного росіянина не пропустили на КПІ Должанський, бо не підтвердив мети поїздки.

Посилена службу на кордоні України і Росії «зелені кашкети» нести-муть, доки цього вимагатиме ситуація.

Потоку біженців немає

ЧУТКИ НЕ ПІДТВЕРДИЛИСЯ. Не раз російські ЗМІ розповідали, що українці масово втікають у Росію через ситуацію, яка склалася в Україні. Називалися цифри понад 100 тисяч осіб. До того ж, як наголошує прес-служба Держприкордонслужби, в деяких відеоматеріалах використовували кадри з пункту пропуску «Шегині», що на кордоні з Польщею, де щоденний пасажиро-транспортний потік досить значний.

Однак нині немає масового перетину кордону громадянами нашої країни. Так, до подій в АР Крим держкордон України в середньому перетинало близько 175 тисяч осіб та 48 тисяч транспортних засобів. Не збільшилася цифра і після 28 лютого. Потік громадян на кордоні з Росією по ділянці Східного регіонального управління Держприкордонслужби, який у середньому сягає 50 тисяч громадян, за

Морський піхотинець їхав воювати?

заходах дестабілізаційного характеру. У нього виявили камуфльовану форму й армійські черевики, а також військовий квиток командира відділення підрозділу спецпризначення ВДВ РФ.

У мобільному телефоні побачили текстове повідом-

лення: «Уехал в Крым, оттуда на фронт — воевать, если что, я болен». Зі слів чоловіка, він прямував до родичів у Миколаїв. Про нього прикордонники повідомили співробітникам СБУ. Загалом за добу на українсько-російському державному кордоні під

час проведення заходів з посилення прикордонного контролю на в'їзд в Україну не пропущено у пунктах пропуску 377 громадян РФ, чотирьом з них заборонено в'їзд в Україну, повідомляє відділ взаємодії з громадськістю Держприкордонслужби.

ЕНЕРГЕТИКА

Газове «потепління»: недовго музика грала

ПЕРСПЕКТИВИ. Міненерговугілля розглядає варіанти газопостачання в умовах зростання ціни на російський газ і обіцяє найближчим часом погасити борги перед «Газпромом»

Віталій ЧЕПЖКО,
«Урядовий кур'єр»

У вівторок 4 березня для нашої країни надійшла погана, але цілком очікувана новина — з квітня 2014 року «Газпром» скасовує пільги на постачання газу Україні.

Російська сторона робить це у зв'язку з боргом нашої держави за блакитне паливо, який становить більше ніж 1,5 мільярда доларів. Відтак, нашій країні дається «час для роздумів» про те, як їй жити за високими цінами на газ. Та до квітня цього часу лишається обмаль.

До того ж держава шукатиме шляхів вирішення кризи на ринку нафтопродуктів, адже

ситуація щодо забезпечення паливом також є дуже гострою.

Який вихід із такого становища? Як і де Україна повинна шукати альтернативу російському газу? В яких країнах, крім РФ, ми можемо з економічною вигодою для своєї економіки купувати блакитне паливо? Чи не постраждає населення від непростих газових відносин України з Росією?

Що очікувати населенню та підприємствам на ринку пального? Як і за якими цінами забезпечуватимуть бензином та дизпаливом своїх численних клієнтів наші трейдери?

На ці болючі питання «УК» відповіли в своїх коментарях експерти енергетичного ринку.

Фото з сайту gs.delfi

Першочергова увага – ресурсному наповненню

Сергій КУЙОН,
керівник консалтингової компанії «A 95»:

— Ситуація на ринку нафтопродуктів є дуже напруженою. Станом на 3 березня оптові ціни за попередній місяць зросли на 26,5%, роздрібні — майже на 16% та продовжують зростати.

Причина такої динаміки очевидна — це зростання валютного курсу, адже на 90 відсотків паливо в Україні має валютну складову. Це насамперед вартість імпортової нафти та нафтопродуктів, а також податки, зокрема акцизний збір, який встановлений у євро. Треба зазначити, що при цьому долар зміцнів більш ніж на 30%, а тому потенціал для подальшого зростання цін ще не вичерпано.

Що робити? Головне, що потрібно зробити для стабільного функціонування ринку, — забезпечити його достатньою кількістю ресурсів. Найважливішою є наявність продукту, а не його ціна, оскільки у разі нестачі процеси можуть стати неконтрольованими. Нині головною проблемою ринку є чинність постанови НБУ №49, яка вводить відстрочку придбання валюти імпортерами на 6 днів з моменту перерахування гривні на спецрахунок. По-перше, це призводить до заморожування на тиждень обігових коштів постачальників та потребує додаткового кредитування. По-друге, в умовах нестабільного курсу гривні щодо долара неможливо передбачити цей показник на момент придбання, що призводить до зриву умов контракту з постачальниками.

Моніторинг ресурсної ситуації на паливному ринку має стати щоденним завданням для Міненерговугілля України, яке має працювати у тісному контакті з учасниками ринку. На сьогодні запаси пального достатні, але вони розраховані на невисокий лютневий та березневий попит, у той час як сезонне збільшення споживання не за горами. Рішення для поживлення поставок бажано прийняти оперативно, тому що зараз дуже сприятлива кон'юнктура зовнішнього ринку — помірні ціни та профіцит нафтопродуктів у виробниках.

У цілому виникнення тривалого дефіциту нафтопродуктів в Україні є вкрай малоймовірним. На відміну від монопольної залежності від Росії, забезпечення нафтопродуктами відбувається за диверсифікованою схемою — морським, залізничним та навіть автомобільним транспортом. Крім того, для всіх без винятку експортерів український ринок є преміальним, тому зупинка поставок буде означати не тільки великі недоотримані доходи, але й втрату довіри з боку українських трейдерів та споживачів.

Ми можемо імпортувати газ як з Росії, так і з Європи

Вадим ГЛАМАЗДІН,
заступник генерального директора Центру досліджень енергетики:

— Перше, про що потрібно говорити в контексті можливих труднощів з поставками російського газу, — це те, що у нас немає реальних причин для занепокоєння щодо обсягів газу для населення.

За підсумками 2013-го, загальне споживання газу населенням, споживачами бюджетної сфери та підприємствами ТЕК становило близько 26 мільярдів кубометрів, у той час як обсяг власного видобутку — близько 21 мільярда кубометрів. Лишається стійкою тенденція до зменшення споживання (на 1,2 мільярда кубометрів порівняно з 2012 роком) і збільшення власного видобутку (на 0,8 мільярда кубометрів у порівнянні з 2012 роком). Тож ми наближаємося до стану рівноваги.

Крім того, обсяги власного видобутку НАК «Нафтогаз України» (який контролюється державою) перевищують обсяги споживання населенням і бюджетниками, тобто навіть радикальне підвищення ціни на російський газ не призведе до значного збільшення тарифу для населення.

Хоча підвищувати його, безумовно, потрібно, адже нині цей тариф нижчий навіть за собівартість місцевого видобутку. По-друге, важливо сказати, що в Україні існує більше одного маршруту імпорту газу. Ми справді можемо імпортувати газ як з Росії, так і з Європи. Тобто навіть якщо Росія фізично припинить поставки газу по українській ГТС, ми зможемо отримати відсутні обсяги з Європи.

Швидше за все, це й буде той самий російський газ, який коштуватиме не менше того, який Росія пропонує безпосередньо, але він буде доступний фізично. Та й ціна на нього буде не вищою за ті 400 доларів за 1000 кубометрів, до яких маємо всі шанси повернутися вже з квітня цього року.

Безумовно, це не найрайдужніша перспектива для нашої промисловості — газ по 400 доларів — але, при правильному підході,

це має стати, скоріше, передумовою для впровадження, нарешті, енергозберігаючих технологій та альтернативних видів енергоресурсів. І багато українських підприємств вже почали йти цим шляхом. Гірше за всіх у цьому сенсі буде нашим хімікам, адже для них газ — це не енергоресурс, а сировина. Але вони завжди вміли знаходити вихід з такої ситуації. Іншими словами, ми можемо навіть відмовитися від закупівлі газу безпосередньо у Росії. Нарешті, можливе фізичне припинення поставок з Росії. Потрібно чітко розуміти, що нині (і на найближчі кілька років) цього не може статися. Причин тому дві. Перша — «Газпром» поки що не має фізичної можливості поставити в Європу весь необхідний обсяг газу в обхід України. І друга, набагато важливіша: Україна — один з найбільших споживачів газу, тобто клієнт «Газпрому». І клієнт, відверто кажучи, вельми немаленький, до того ж за найвищою ціною.

І важливість України як клієнта додатково зростає у світлі того, що ключові європейські споживачі вже починають переходити на альтернативні маршрути постачання газу. Та хоч як би складалася політична ситуація, втрата великого клієнта — це останнє, на що піде «Газпром» і ті, кому він, фактично, приносить більшу частину грошей.

Видобуток та споживання газу в Україні у 2012–2013 роках (млрд кубічних метрів)

Джерело: Центр досліджень енергетики

Кризовий варіант, з яким треба рахуватися

Валентин ЗЕМЛЯНСЬКИЙ,
незалежний енергетичний експерт:

— Кризовий, найгірший сценарій може виникнути внаслідок загострення протистояння між Україною та РФ. У такому випадку можливе виникнення таких варіантів розвитку ситуації: денонсація харківських домовленостей, що призведе до встановлення базової ціни за контрактом 2009 року на рівні 500 доларів за тисячу кубічних метрів.

Як наслідок, «Газпром» отримає можливість звернення до Стокгольмського арбітражу щодо стягнення з НАК «Нафтогаз України» заборгованостей за спожитий газ та за його недобір протягом 2011–2013 років. Денонсація харківських угод призведе до втрати контрактом на постачання блакитного палива в Україну характеру міждержавного політичного документа та переведе його на рівень відносин між двома господарюючими суб'єктами.

Також в цьому сенсі можливе припинення постачання газу з вимогою погашення заборгованості та переходу на 100-відсоткову його передоплату. Оскільки Україна буде не в змозі внаслідок важкого фінансового стану швидко перебудуватися на нову схему взаємин з «Газпромом», останній отримає повне право звинуватити Україну в несанкціонованому відборі газу, який мали отримати європейські споживачі. По суті, ми отримуємо сценарій кризи 2009 року з негативними наслідками для країн ЄС.

ДО РЕЧІ

Німецька нафтогазова компанія RWE в рамках підписаної угоди з НАК «Нафтогаз України» може постачати газ в Україну в разі скорочення обсягу поставок з Росії.

Про це повідомив головний фінансовий директор RWE Бернхард Гюнтер, слова якого наводить агентство «Bloomberg».

Україна в 2012 році почала закуповувати газ у Європі. З листопада 2012 року почалися поставки газу через Польщу за угодою з RWE, з кінця березня 2013 року — через Угорщину.

Українська газотранспортна система потребує модернізації, і Європейський Союз готовий фінансово допомогти в цьому процесі. Про це заявив комісар ЄС з питань енергетики Гюнтер Оттінгер після засідання Ради ЄС на рівні міністрів енергетики 28 країн-членів Євро-союзу. «Газотранспортна система України, через яку надходить російський газ до Європи, потребує модернізації. Ми зацікавлені у співфінансуванні цього процесу модернізації. Європейська комісія готує пакет допомоги Україні, і газ є частиною цього пакета», — сказав Оттінгер.

За його словами, є проблема неоплачених рахунків України. «Ми повинні інвестувати у газові сховища, в транспортну інфраструктуру. Європейський банк реконструкції та розвитку і Світовий банк мають бути також залучені. Адже якщо рахунки не сплачені через те, що кишені країни порожні, їх потрібно оплатити. Ми повинні знайти механізм для цього», — зазначив Оттінгер. Він також заявив, що США нададуть 1 мільярд доларів для енергетичного сектору України.

«МВФ також приїде з допомогою. Ми в ЄС хочемо надати пакет допомоги в енергетичний та газовий сектори, щоб їх зміцнити», — додав він.

ФІНАНСИ

«Рухатися потрібно не до єдиної сильної біржі, а до розвиненого фондового ринку»

Голова правління Української біржі
Олег ТКАЧЕНКО

Фондова біржа — один з головних інструментів інвестиційного ринку та руху капіталів в економіці. На ній продають і купують цінні папери. При цьому одні заробляють величезні гроші, інші їх втрачають. Для більшості пересічних українців біржа — місце зустрічі продавців і покупців, де удар молотка символізує момент переходу права власності від продавця до покупця. Але потрапивши на Українську біржу (УБ), не побачите продавців, покупців і молотка. УБ — це кілька кімнат з комп'ютерами та технікою. Тут працюють усього 26 співробітників. А торги на біржі відбуваються в Інтернеті.

Можливо, до кінця цього року фондових бірж в Україні поменшає на одну. Нині їх 10. На позачергових зборах акціонерів УБ наприкінці січня цього року прийняли план консолідації з біржею ПФТС. Переговори щодо цього між двома організаціями торгів тривали з торішньої весни. Об'єднати майданчики запропонувала Московська біржа (МБ), що володіє 43,08% акцій УБ і 50%+1 акція біржі ПФТС. Причина — незначні обсяги їхніх торгів на ринку та гальмування розвитку через їхнє існування як відокремлених структур. Про те, які завдання нині стоять перед біржовиками і як зробити біржовий простір країни ефективним, «УК» розповів голова правління Української біржі Олег ТКАЧЕНКО.

УК У світі простежується тенденція до глобалізації зокрема бірж. Скажімо, у Польщі діє

єдина фондова біржа, яка нині посідає друге місце за кількістю публічних розміщень акцій в Європі після Лондонської фондової біржі. Як Україна має рухатися до єдиного сильного організатора торгів?

— Рухатися потрібно не до єдиної сильної біржі, а до розвиненого фондового ринку. Не може бути метою кількість бірж, опікуватися слід долею ринку. Порівняно з Польщею маємо інший шлях розвитку ринку цінних паперів. Поляки одразу обрали напрям з існуванням єдиної біржі, у створення якої держава інвестувала.

У нас біржі створювали приватні акціонери. Водночас не вважаю проблемою існування десятка фондових бірж в Україні, хоч це і не показник великого розвитку. При цьому відомих вітчизняних індексів фондових бірж (показує зміну вартості акцій на

ринку цінних паперів. — Авт.) лише два: індекс ПФТС та індекс УБ. Хоч, згідно з положенням НКЦПФР, кожна біржа повинна мати власний фондовий індикатор (можливо, вони і є). Час та еволюція призведуть до консолідації цих майданчиків або їхнього зменшення за рахунок перепрофілювання на інші напрями.

УК В чому полягає план консолідації УБ та ПФТС?

— Це так звана «дорожня карта», за якою юридично можна об'єднати обидві біржі. Першим етапом стане оцінка — співвідношення вартості однієї та другої бірж. Тривалий час учасники

ДОСЬЄ «УК»

Олег ТКАЧЕНКО. Народився в м. Бершадь Вінницької області. Закінчив Український державний аграрний університет за спеціальністю «Економіка кібернетики». З 1993 року працював у ЗАТ «Українська міжбанківська валютна біржа» начальником торгового відділу. З жовтня 2007-го до вересня 2008 року очолював ВАТ «Київська міжнародна фондова біржа». Затверджений на посаді голови правління Української біржі 16 вересня 2008-го рішенням зборів акціонерів.

УК Обсяги торгів УБ скоротилися за минулий рік більш ніж удвічі. З якими фінансовими результатами біржа закінчила 2013-й?

— Фондовий ринок перебуває у глибокій кризі. Це саме стосується фінансових результатів

року буде значно нижчий, ніж нерозподілений прибуток.

УК З минулого року в Україні почав функціонувати єдиний Центральний депозитарій (ЦД) та Розрахунковий центр (РЦ) з обслуговування договорів на фінансових ринках. Які моменти депозитарної реформи вважаєте непередуманими?

— Ми підтримували ідею створення ЦД, але критикували організацію РЦ, створеного згідно із Законом «Про депозитарну систему», за те, що він монополізує клірингову і розрахункову діяльність. Водночас першого дня набуття чинності цього закону ми були єдиною біржею, на якій укладалися біржові контракти і за ними розраховувалися згідно з новими вимогами.

Щодо остаточних висновків про недоліки депозитарної реформи можна буде сказати через місяців два. Але у стратегічному плані, я впевнений, що, коли в Україну захочуть приходити нерезиденти з великими коштами, вони поставляться до нинішньої системи з острогою, оскільки вона побудована не в кращих традиціях розвинених фондових ринків.

Монополізм на будь-якому ринку — це погано, за винятком природних монополій: наприклад, утворення ЦД є стандартною світовою практикою. Але не можна всю інфраструктуру пробувати зробити в одній особі й забрати рушій розвитку у вигляді конкуренції. Для активного розвитку потрібно позбуватися монополій.

Вікторія КОВАЛЬОВА,
«Урядовий кур'єр»

Динаміка блакитних фішок «Української біржі» за 2013 рік і січень — лютий 2014 року

Емітент	Ціна закриття 31/12/13, грн.	Зміна за 2013 рік, %	Ціна закриття 28/02/14, грн.	Зміна на 28 лютого 2014, %
Алчевський металургійний комбінат	0,0388	-28,65%	0,0428	18,89%
Авдіївський коксохімічний завод	2,96	-12,11%	3,217	18,19%
МК Азовсталь	0,67	-10,31%	0,783	30,94%
Райффайзен Банк Аваль	0,1135	28,98%	0,158	41,07%
Центренерго	4,768	-26,36%	5,574	24,98%
Донбасенерго	27,54	26,62%	40,56	26,99%
Єнакіївський металургійний завод	32,1	-17,48%	37,16	18,72%
Мотор Січ	1818	-20,69%	2083	19,23%
Укрнафта	108,5	-9,81%	197,3	60,21%
Укрсоцбанк	0,1875	42,05%	0,1926	6,12%

Джерело: Українська біржа

Як застрахуватися від неефективного лікування?

Вікторія БОРИСОВА
для «Урядового кур'єра»

СТАНДАРТИ. В Україні страховики мало займаються соціальним захистом клієнтів. «У світовій практиці, зокрема у США, Франції, страхові компанії є учасниками медичного забезпечення і будують цю систему, тому що не зацікавлені отримати клієнта хронічно хворим, оскільки для них це зайві витрати і зменшення власного прибутку.

— Також страховик не зацікавлений переплачувати великі кошти за медпрепарати, ефект від яких може бути невеликим, і це теж зменшує прибуток. Через те, що страховим компаніям (СК) важко впроваджувати технології та бізнес-процеси в клініках, які існують, їм простіше відкривати свої, де вони встановлюють власні правила гри», — підкреслює генеральний директор Української федерації убезпечення Галина Третьякова. Утім, деякі експер-

ти вважають, що проекти цікаві як експеримент, але не дуже ефективні як бізнес-модель. Одним з мінусів є — великий термін окупності. Тому з точки зору економіки доцільніше вирішити питання з медичним асистансом (з французької *assistance* — допомога). Асистуючі компанії стають сервісними партнерами-посередниками між страховиками та лікувальними закладами і виторговують в останніх знижки.

Втім, одна зі страхових компаній відкрила перший в Україні медичний цент «ІНГО». Ця поліклініка призначена для надання послуг клієнтам, застрахованим за договорами добровільного медичного страхування (ДМС) в цій компанії та інших, а також охочих у ній обслуговуватися жителів Києва. Клініка оснащена сучасним лікувально-діагностичним обладнанням.

Інвестиції в цей київський медичний центр становили 17 мільйонів доларів (з них на

будівництво витратили 9 мільйонів, решту — на обладнання). «Вони окупляться, за нашими розрахунками, через 4—5 років», — уточнив «УК» голова правління «ІНГО Україна» Ігор Гордієнко. Однак деякі експерти зазначають, що одній СК важко буде завантажити власну клініку, оскільки клієнти живуть у різних кутках міста і, можливо, їм незручно буде добиратися до неї. А щодо колег-страховиків, то навряд чи вони направлятимуть своїх клієнтів до медцентру, у назві якого згадується конкурент.

Ще один стримуючий чинник цього проекту — конфлікт інтересів між клініками, страховиками та їхніми клієнтами через нестачу параметрів і протоколів лікування застрахованих в Україні (пацієнтам можуть рекомендувати дорогі неефективні ліки та призначати непотрібні послуги). На жаль, від прихованого конфлікту інтересів не може бути застрахованою і новоспечена клініка.

Фальсифікати вилучають

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ПРАВОПОРЯДОК. На Сумщині триває операція «Акциз-2014», яку проводять податківці області. Правоохоронці вилучили з незаконного обігу товарів на суму 1,7 мільйона гривень, у тому числі підакцизних — на 1,1 мільйона. Більшість конфіскаату потрапила в

поле зору під час його незаконного переміщення через держкордон України.

Зокрема днями оперативники у прикордонній зоні на території Середино-Будського району встановили приватне господарство, господар якого зберігав понад 3 тонни етилового спирту, порожні пластикові бочки, лійки, вимірювальні прилади, полімерні шланги,

ареометр і, звісно ж, пляшки з готовим для продажу сурогатом. Сховище було розраховане на одночасне зберігання щонайменше 5 тонн продукції.

Подібні оборудки передбачають штраф у 1700 — 3400 гривень або позбавлення волі терміном від п'яти до десяти років з конфіскацією незаконно виготовленої продукції та обладнання.

А скарбниця наповнюється

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

ПОДАТКИ. Протягом січня цього року суб'єкти господарювання Миколаївщини сплатили до бюджетів усіх рівнів понад 306 мільйонів гривень. До державного бюджету податків і зборів, які контролюють податкові органи у Миколаївській області та Миколаївська митниця, сплачено близько 70 мільйонів гривень, що на

4,5 мільйона більше за аналогічний торішній період. Такого результату досягнуто за рахунок основних бюджетоутворюючих платежів. Так, податку на додану вартість з вироблених в Україні товарів надійшло понад 48 мільйонів гривень, податку на прибуток — майже 16 мільйонів. Завдяки громадянам і роботодавцям, які сумлінно перераховують платежі, в першу чергу податок на доходи фізичних осіб, у січні

надходження до місцевих бюджетів становили понад 140 мільйонів гривень.

Льовова частка надходжень — податок на доходи фізичних осіб: 105 мільйонів гривень, за землю сплатили майже 19 мільйонів гривень, єдиного податку — 15 мільйонів гривень.

Попри політичну кризу, органи області докладають усіх зусиль для стабільного наповнення бюджетів усіх рівнів.

ЖКГ: АКТУАЛЬНА ТЕМА

ЗМЕНШЕННЯ ВИТРАТ

Як заощадити
сто тисяч?Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

З 0—40%, а це майже 100 тисяч гривень, щомісяця економитимуть на споживанні електроенергії в комунальному підприємстві «Тернопільводоканал». А це в перспективі може знизити й навантаження на тариф, а ще істотно підвищить надійність роботи каналізаційної системи міста. Це завдяки оновленню каналізаційної насосної станції №7, яку нещодавно відкрили.

Не кожен обласний центр може похвалитися такою. А загалом водоканали Тернополя, Вінниці, Рівного та Луцька є одними з тих, де справді дбають про технічне та технологічне оновлення виробництва.

Колись сьому каналізаційну насосну станцію в Тернополі збудували для промислового комплексу виробничого об'єднання «Текстерно». Потім разом з очисними спорудами передали в комунальну власність міста. Але з часом обладнання тут застаріло, значно зросло енерговитрати.

Ситуацію могла виправити хіба модернізація. Директор підприємства Володимир Кузьма зазначає, що майже два з половиною роки працювали над програмою оновлення станції. Загальна вартість усіх робіт становила 5,5 мільйона гривень. Необхідні насосні механізми придбали завдяки отриманню товарного кредиту. За укладеною угодою водоканалівці можуть відтермінувати платежі на три роки. По суті, за рахунок економії розрахуються за придбане обладнання.

У найближчих планах водоканалівців — модернізувати ще одну каналізаційну насосну станцію в центральній частині міста. Цей проект мали б фінансувати за рахунок коштів Світового банку. Решту ж малих насосних станцій здебільшого вже оновили.

РОЗСЕКРЕТИЛИ ДАНІ

Газові схеми
у відкритому
доступіВалерій МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»

Один з найбільших на Волині платників податків — ПАТ «Волиньгаз» — уперше розповів про свої резерви, зокрема показав запас вільних потужностей для приєднання замовників до газових мереж.

У часи Радянського Союзу таку інформацію засекречували згідно зі спеціальною книгою-циркуляром, що була в цензора в кожній обласній друкарні та в пріснопам'ятному «Облітові». Тепер ця інформація газувиків регулярно оновлюватиметься на сайті товариства і буде доступна не тільки великим забудовникам, а й усім, хто зібрався зводити житло. За часів СРСР цензор за це міг би отримати догану.

До того ж виграють і підприємці, які будуватимуть будь-який об'єкт. Адже у кожного з них на певному етапі виникає питання підключення до інженерних комунікацій, зокрема і газорозподільних мереж. Тепер їм із цими питаннями вже не потрібно бігати по чиновницьких кабінетах, адже відповідь можуть отримати в Інтернеті. У відкритому доступі тепер і дані про технічну, резервну та вільну пропускну спроможність з адресами всіх газорегуляторних пунктів, що знижують тиск газу до побутового рівня.

— Завдяки цьому кожен потенційний інвестор оперативніше може оцінити бізнесові та виробничі ризики, — вважає перший заступник голови правління — головний інженер ПАТ «Волиньгаз» Сергій Галаян.

Це підприємство нині експлуатує майже сім тисяч розподільних газопроводів і забезпечує паливом 235 тисяч волинських сімей. А торік воно посіло третє місце серед найбільших бізнесових платників податків та внесків до бюджетів усіх рівнів, перерахувало їх 66,5 мільйона гривень.

Подвір'я можуть стати
будмайданчиками

РЕФОРМАТОРСЬКА СВЕРБЛЯЧКА. Навіщо в Ужгороді на рівному місці розформовують житлово-ремонтну організацію

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

Ужгородські чиновники торік вирішили скоротити в місті один із житлово-ремонтних експлуатаційних районів (ЖРЕРів) — №1. Посилаючись на «неефективність роботи», міськвиконком узав курс на розформування цього комунального підприємства. На чому ґрунтувалися ці твердження, а за ними — рішення виконкому, було не зрозуміло. Це викликало занепокоєння у населення, оскільки люди не хочуть погіршення якості житлово-комунальних послуг. Щоб прояснити ситуацію, ми звернулися до чиновників.

Кореспондент «Урядового кур'єра» двічі подавав інформаційні запити директорів департаменту міського господарства Ужгородської міськради Олексію Касперову. Той вичікував два тижні, хоч за законодавством відповідь мала надійти впродовж 5 робочих днів. Та нарешті з департаменту надійшло повідомлення, з якого видно: становище в ЖРЕРі №1 далеко не таке, яким його малюють.

Дані про сплату населенням за послуги ЖРЕРів і товариств комунальників Ужгорода демонструють: відставання першого ЖРЕРу, який збирається розформувати, від п'ятого, що до нього приєднують, становить... один відсоток! У першому 94%, у другому — 95%.

Від начальника першого з них Оксани Пайди дізнався, що це комунальне підприємство здійснило всі планові ремонти, виконувало заявки на проведення інших видів робіт, скарг на якість виконання не отримувало. Заборгованості із зарплати — жодної, затримок із її виплатою не було. ЖРЕР вчасно перераховував податки і всі три роки існування заробляв на себе сам.

Приймаючи рішення про розформування комунального підприємства, ні директор департаменту міського господарства Олексій Касперов, ні будь-хто інший із його оточен-

ня не знайшли часу зустрітися з людьми.

— Наша робота їх не цікавить, — з гіркотою сказала Оксана Володимирівна. — Усі 38 працівників завтра можуть опинитися або на біржі праці, або на вулиці. Серед них усього шість «ітеерівців», а решта — робітники різних професій, здебільшого будівельники.

У десятках будинків торік вони виконали ремонти під'їздів і дахів. У будинку на вулиці Заньковецької, 38 здійснили капремонт даху. Адреси трьох десятків об'єктів назвали з пам'яті, бо сам їхній список набагато ширший.

І ще одна деталь. Торік ЖРЕР №1 відремонтував приміщення ліквідованого раніше іншого комунального підприємства, «Міськвітло», яке їм пообіцяли надати для роботи. Вклали в нього кошти, отримали як оплату за квартирні послуги. Тепер комунальникам відмовляють у можливості зайняти приміщення, отже, людські гроші викинуто на вітер?

Є й інші сумніви щодо прозорості намірів департаменту міського господарства на чолі з О. Касперовим. Чому ЖРЕР №1 приєднують саме до

ЖРЕР №5? Люди, яким відома ситуація зсередини, роз'яснили. Начальник цього комунального підприємства Анатолій Ковальський контролює велику будівельну фірму. Будинків, споруджених цією організацією, в Ужгороді багато, і квартири в них продаються добре. А з територією для нових будівель сутужно. Ось і виникла ідея спростити доступ до земельних ділянок.

Такими можуть бути прибудинкові території в межах нинішнього ЖРЕРу №1, де вже й комунікації готові. Ця ідея тихою сапою, але послідовно, крок за кроком реалізовується, вважає Оксана Пайда.

Діяльність Олексія Касперова на посаді директора департаменту міськради досі нічого доброго не дала. Безліч запитань і затяжну судову тяганину залишила по собі приватизація історичної та архітектурної пам'ятки «Корона». А ще продаж комунальних аптек. Ці об'єкти, як не раз зазначали експерти, було реалізовано за заниженими цінами, поспіхом і без урахування соціальних наслідків. Об'єкти перестали давати місту прибутки, а фармацевти (звільнено десятки

працівників) поповнили лави безробітних.

Наприкінці лютого в Ужгородській міськраді збиралися депутати — члени Комісії з питань ЖКГ, містобудування, архітектури та екології, яку очолює Андрій Погорелов. Висновок комісії, якою керує той самий Олексій Касперов, — підтримати курс на розформування цього ЖРЕРу, який лише три роки тому було створено. Те, що за більшістю показників він не пасе задніх, а за деякими навіть випереджає інші підприємства і товариства комунальників, не стало для комісії аргументом.

А який підсумок діяльності департаменту міського господарства за 2013 рік? Податок на прибуток комунальних підприємств у 2013-му скоротився на 36,6%. Нижчі за запланований рівень й інші основні показники. Та замість виправляти становище у цьому році, департамент продовжує займатися сумнівним реформуванням.

Завадити втілити в життя «реформаторську сверблячку» департаменту могли б депутати Ужгородської міської ради. Чи зроблять?

На Чернігівщині контролюють витрати газу

Свдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

МОДЕРНІЗАЦІЯ. Чи можна відстежувати роботу систем газопостачання зразу на 67 газорегуляторних пунктах? У Чернігівгазі вже мають такий досвід. Безпеку і швидкість реагування, якщо виникне аварійна ситуація, гарантує електронна система контролю, оснащена датчиками і блоками для передавання сигналу. Її встановлено у Прилуках, Ніжині та Чернігові. Телеметрія контролює не лише стан обладнання, а й несанкціоновані проникнення у приміщення. Дані на моніторах контролюючих служб оновлюються щопівгодини.

«Тепер ми можемо ефективніше використовувати персонал. Система автоматично контролює

Кілька годин роботи — і батареї стали гарячі

показники і звільняє робочий час для виконання важливіших завдань», — пояснив головний інженер ПАТ «Чернігівгаз» Олександр Качкарда.

На телеметричне обладнання витратили понад 4,4 мільйона гривень. Найближчим часом планують почати оснащення ще 7 газорегуляторних пунктів у Чер-

нігівському районі. Фахівці Чернігівгазу вважають дуже зручним, що система дає можливість вносити зміни і налаштувати додаткові параметри. Завдяки цьому можна запровадити прилади обліку, які дозволять контролювати витрати блакитного палива, а також дистанційне керування тиском газу з диспетчерського терміналу.

На Чернігівщині дбають не лише про безпеку, а й про економію газу. Нова блочно-модульна котельня, споруджена на подвір'ї Новоборовицької школи — один з чотирьох енергоощадних проєктів у Щорському районі. Нова котельня дасть змогу заощадити 70—80 тисяч кубометрів газу, а це близько 240 тисяч гривень за опалувальний період.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

«Мені прикро, що виникли такі історичні кліше про Донбас»

Наймолодший доктор наук в Україні
Дмитро ЛАСКАВИЙ

Випускник середньої школи №5 шахтарського селища Володарськ, що розташоване поблизу Свердловська Луганської області, Дмитро Ласкавий у 22 роки захистив кандидатську дисертацію, а вже у 28 років став наймолодшим доктором наук в Україні. Шахтарське селище, та й сам Свердловськ, — серце Донбасу. Проте Дмитро, який зумів за 11 років здійснити наукові відкриття в межах тем «Англійсько-російське протиріччя в Персії: нафтовий фактор, 1901 — 1917» і «Велика Британія і міжнародні суперечності навколо поділу персько-месопотамської нафти, 1918 — 1928», вважає, що ярлики, які навішені Донбасу та його жителям, — це неправильне уявлення про реальність. Як людина, що не звикла пасувати перед труднощами, професор кафедри всесвітньої історії та міжнародних відносин Луганського національного університету імені Тараса Шевченка готовий спростувати стереотипи, у тому числі соціальні та світоглядні.

УК Ви так швидко подолали шлях, на який в інших людей іде все життя, — від студента до професора...

— Не так швидко, як здається. Просто я став на цей шлях раніше за інших. Але загалом на роботу в мене пішло майже 11 років.

Школу закінчив із золотою медаллю. Тож коли вступав до вишу, мав пільгу: якщо набираю перед екзаменаційною комісією під час відповіді певну кількість балів, то не складаю інших іспитів. Головою приймальної комісії тоді був Михайло Степанович Бур'ян. Він поставив мені безліч запитань, і я на них відповів.

У вересні, коли я вже був студентом і знав, що це доктор наук, відомий сходознавець, він якось зустрів мене в коридорі і запросив на кафедру. Сказав, що пам'ятає, у мене глибокі знання з історії. Запропонував зайнятися вже більш поглиблено науковою темою на вибір. Але тоді мені історія була цікава як наука в принципі, своєї теми не мав.

Щоправда, зі шкільних років мене цікавила Великобританія як країна. А науковим напрямком досліджень Михайла Степановича була саме зовнішня політика Великобританії. Тут ми знайшли спільні інтереси.

Якось у книжці відомого радянського і російського історика В. Г. Трухановського «Вінстон Черчилль» я звернув увагу на маленький абзац про англійсько-іранську нафтову компанію, яка була невеликою, але уряд обрав її як головного постачальника нафти для королівського флоту. Мене зацікавило: а чому так? Якесь маленька компанія раптом для флоту володарки морів виступає головним постачальником?

Відтоді цим питанням і займаюся.

УК То чим саме так приваблювала Великобританія?

— Своєю самобутністю й дивовижною послідовністю в досягненні окреслених цілей. Попри зміну урядів, партій при владі, країна завжди послідовно відстоювала свої державні національні інтереси.

Великобританія — дуже складна країна з багатогранною історією. Але водночас у ній досить толерантна політика стосовно народів, які там проживають, — англійців, ірландців, шотландців, валлійців. Тому у Великобританії багато чого можна вчитися.

Можна вчитися навіть, як ця країна курсами з вивчення англійської мови та освітніх послуг заробляє значно більше, ніж деякі держави на продажу своїх природних ресурсів. Великобританія продає свій інтелектуальний продукт, а не кар'єри, свердловини і шахти.

А щодо нафтового чинника, то він і сьогодні є одним з головних чинників впливу на міжнародні відносини. На кожну країну у світі. Адже нафта — це головний «будівельний» матеріал цивілізації. Більшість предметів, що нас оточують, зроблені саме з нафти й нафтопродуктів. І хто володіє нафтою, той решті світу диктує умови життя, роботи, продажу.

УК Тож у ваших наукових робіт є прикладне значення?

— Кожна наукова праця має прикладне значення. Результати моїх досліджень можуть використати компанії, які працюють в енергетичній сфері, Міністерство закордонних справ, при підготовці курсів та спецкурсів із всесвітньої історії та міжнародних відносин.

Інша річ — наскільки наука використовується. І тут мова не про мої напрацювання, а в принципі про роль науки в житті нашої країни. Ми знаємо, наскільки важко реалізувати наукові ідеї, розробки, патенти і скільки головного болю та проблем завдають «бої за науку». Хочеться вірити, що з часом ситуація поступово виправиться на краще.

УК Не виникало бажання виїхати в омріяну вами Великобританію, адже знаєте англійську, провчи-

Порада молоді від професора Д. Ласкавого: «Потрібно навчатися думати, критично мислити»

УК Чи може тема ваших наукових досліджень зацікавити сучасників?

— Наведу приклад. Здавалося б, далекі 1918—1920 роки. Загибель Австро-Угорської та Російської імперій, закінчилася Перша світова війна. Великобританія і Франція як країни-переможниці удвох, без США, вирішують поділити між собою нафтовий ринок і прибутки від експлуатації нафтових родовищ у східній півкулі. У тому числі це стосувалося території України, наприклад Галичини.

Великобританія і Франція вирішують питання, не оглядаючись ні на більшовиків, ні на Директорію, гетьманський уряд України — тобто не питаючи нікого, хто керував цими територіями. Головне, що вони поділили поміж собою, домовилися одна з одною. Така політика великих держав. Актуально це й нині.

лися у школі перекладачів навіть довше, ніж у виші, — п'ять з половиною років?

— Були й такі думки, не приховую. Особливо коли виникли труднощі із захистом докторської дисертації. В Україні склалися такі традиції, що раніше ніж через 5 років після захисту кандидатської дисертації докторську представляти до захисту, так би мовити, не заведено.

Та думки про від'їзд відкинув. Я не звик здаватися. Можу відійти від перешкоди, але лише для того, щоб подумати, як її подолати.

УК Про Донбас нині багато пишуть негативного. Мовляв, тут далеко не найкращий рівень освіти, культури, мови. Ви спостерігаєте за студентами як викладач. Ви родом із шахтарського селища, де, напевно, багато хто ходить по вулиці у спортивних штаних... Чи достатньо поряд з вами людей,

ДОСЬЄ «УК»

Дмитро ЛАСКАВИЙ. Народився 1984 року в селищі міського типу Володарськ Луганської області. У 2007 році в Інституті сходознавства імені А. Кримського НАН України захистив кандидатську дисертацію на тему «Англійсько-російське суперництво в Персії: нафтовий фактор, 1901 — 1917». У 2013 році в Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна захистив докторську дисертацію на тему Велика Британія і міжнародні протиріччя навколо поділу персько-месопотамської нафти, 1918 — 1928». Із січня 2014-го обраний професором кафедри всесвітньої історії та міжнародних відносин Луганського національного університету імені Тараса Шевченка.

з якими можете говорити про своє світосприйняття? Немає проблеми співрозмовника?

— Я спілкуюся з різними людьми в Україні й за її межами і можу запевнити, що рівень освіти на Донбасі анітрохи не нижчий. Скрізь є люди освічені і є некультурні. Мені прикро, що виникли такі історичні кліше про Донбас. Їх створили одні навмисне й ввели в суспільну свідомість, аби інші в це повірили. Але будь-яке політичне кліше про будь-яку територію і її жителів не відображає реальності.

Я постійно повторюю студентам: ви закінчите виш, забудете мене, не знаю, чи стане в пригоді вам диплом, але хочу добитися одного: щоб ви навчилися думати, критично мислити.

Часто наводжу приклад дослідника класичного документа. Є усталене переконання, що мемуа-

— Наша доля в наших руках. У принципі, країна — одна. Але в неї дуже багата історія. Території, які входять до складу сучасної України, протягом століть перебували в складі різних імперій та держав. І тому ми повинні сприймати історію нашої країни в усьому її різноманітті, не виріваючи з неї «сторінок» на догоду тим чи тим політичним подіям чи лідерам різних епох.

УК Однак чи є те, що країні не дасть розпастися?

— На мій погляд, перехід країни від однієї до іншої форми державного устрою (унітарного, федерація, конфедерація) не означає її розпаду.

Наприклад, Швейцарія — найстаріша конфедерація Європи. Але не розпалася, а благополучно існує в Західній Європі, й багато хто хотів би там жити.

А головна сила будь-якої країни, аби бути разом, — це розуміння: якщо ми будемо роз'єднані, то будемо слабкі. Тож нам зі сторони нав'язуватимуть те, що вигідно іншим народам і країнам, а не те, що вигідно власне нам самим.

УК Від чого, на ваш погляд, залежить це розуміння? Має бути лідер? Об'єднавча ідея? Чи може допомогти література, і зокрема вірші Тараса Шевченка?

— До речі, в Тараса Шевченка є хороші слова, що вписані до емблеми нашого університету: «... і чужому навчається, й свого не цурайтесь...». Золоті слова.

Не можна говорити, що певна нація домінує над усіма, що ми не визнаємо досягнень чужої країни, і не можна займатися самоприниженням. Треба знаходити золоту середину.

А пошук національної ідеї притаманний усім країнам та народам, і Україна в цьому сенсі, мені здається, не є винятком.

УК Історик має бути спостерігачем дійсності чи брати участь у процесі творіння?

— Попри те, що є історичні науки і політичні, загалом історію завжди вважали наукою політичною. І для цього є свої причини. Бо, як казав герой В'ячеслава Тихонова, вчитель історії з фільму «Доживемо до понеділка», «Історія — наука, яка робить людину громадянином». Інша річ, чи правомочна історія виносити на суд науковий або громадський те чи те трактування фактів. Про це дискутують учені.

Але не надаючи оцінки певній події, ми не зможемо говорити про те, правильний той досвід чи хибний, і чи вартий він уваги нащадків. Бо історія — це передача досвіду суспільного розвитку від покоління до покоління.

УК Але країна одна. Чи має бути і її доля єдиною?

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

ШЕВЧЕНКІАНА

Бо у кожному слові — доля України

ДАТА. Студенти відкривають для себе щоразу нового Шевченка, бо він невичерпний

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Такими поетичними словами розпочалися цими днями в Уманському державному педагогічному університеті урочистості, присвячені ювілею Кобзаря. Цікаво, що готуючись до цієї події, студенти й викладачі провели велику дослідницьку роботу, перевернули гори літератури, знайшли свідчення людей, які спілкувалися з Тарасом.

Саме тому його геніальний образ постав перед глядачами театралізованого дійства не в монументальній позолоті, а близьким сучасником, зі своїми слабкостями та проблемами, з великим прагненням до свободи. Тут же розвінчуються вигадані раніше стереотипи, зокрема й про те, що нібито знаменитий художник Карл Брюллов, видатний російський поет Василь Жуковський й талановитий український письменник Євген Гребінка визволяли Шевченка з кріпацтва лише за його хист до малювання.

За що Тарас сподобався Брюллову

Насправді Тарас привернув до себе увагу цих людей

тому, що кожен із них побачив у юнакові непересічну особистість. До нас дійшли слова Карла Брюллова, які він сказав, уперше побачивши Тараса: «Подобається мені його фізіономія — не лакейська...». А Брюллов як художник дуже тонко вмів «читати» людські обличчя... Один із знайомих Шевченка згадував, що особливими були його очі, які відразу забирали всю увагу — таким розумним променистим світлом вони сяяли. Мудрі, спокійні, сумні очі... Але іноді вони сяяли якимось незвичайним сяйвом — спогадів, туги, воно було таким схожим на промені вечірньої зорі в далекій Україні...

Так неординарно й свіжо змальовували студенти образ національного генія. Він і справді крокує поруч із нами у вирі сьогоденних подій. Як сказав один зі студентів, Тарас був поруч з київськими студентами на Майдані, він і завтра кликатиме українців під стяги свободи й незалежності.

Особливо відчутний Тарасовий дух у серці Шевченкового краю, на канівській землі. Канівський гуманітарний інститут та коледж культури і мистецтв, які разом з Уманським педуніверситетом становлять цілісний освітньо-культурний комплекс, покликаний виховувати мистецьку елі-

ту регіону, давно розгорнули широку роботу для гідного пошанування пам'яті великого земляка. Очевидно, не варто перелічувати всі проведені заходи, але не можна не відзначити, що кожен із них студенти й викладачі втілили з любов'ю. Серед яскравих акцій, здійснених молоддю, велике схвалення в жителів міста і району дістали літературно-мистецькі, зокрема конкурс на кращого читця

нального університету імені Тараса Шевченка.

Очіма сучасників

Студенти разом із працівниками Канівського національного заповідника Тараса Шевченка багато зробили для підготовки та втілення гуманітарного проекту «Шевченківські читання». Творчий підхід до відзначення ювілею Кобзаря виявився і в організації студентського конкурсу на кращий інтер-

Стільки читано-перечитано, а доходиш думки, що Тарас Шевченко як явище — невичерпний, неосяжний, феноменальний, істинний, бо за кожним його словом стоїть доля рідної України.

поезії Т.Г. Шевченка, літературний брейн-ринг «Ми любимо твори Т. Шевченка», конкурси документального кіно, сценаріїв, виставка живописних робіт. Активно доповнив культурно-просвітницькі заходи науковою та видавничою складовою Канівський гуманітарний інститут УДПУ імені Павла Тичини. Це вилилося зокрема в активній участі в Міжнародному науковому конгресі «Свою Україну любіть», що відбувся на базі Київського націо-

активний веб-проект «Шевченко-online», студентських фотоконкурсів «Пам'ятники Тарасові Шевченку», «Рідні місця поета» та організації пересувної та Інтернет-виставки кращих фотографій. Активізація соціокультурного життя регіону спонукала колектив закладу і до наукових здобутків. Приміром, директор інституту Володимир Тихомир захистив кандидатську дисертацію на тему «Історичні погляди Т.Г. Шевченка на козацтво та їх трансформація в соціокуль-

турному середовищі середини XIX століття», в якій розкрито нові погляди на національно-визвольну боротьбу українського народу.

Студентка факультету української філології УДПУ імені Павла Тичини Ілона Височанська виборла право представляти університет на всеукраїнському етапі IV Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Тараса Шевченка, а торік переможцем цього авторитетного конкурсу стала студентка Марія Краєва.

Особливо важливо, — наголосила ректор університету Наталія Побірченко, — щоб майбутні педагоги глибоко перейнялися шевченковим духом і словом. Саме для цього організували серію науково-методичних семінарів для студентів-випускників різних факультетів, зокрема за темами: «Створи в душі учнівській відлуння Кобзаревих струн»; «Творчість Т. Г. Шевченка очима сучасності» тощо.

Багатьма відкриттями порадували учасники круглого столу «Мандруючи невідомими сторінками творчості Тараса Шевченка», організованого студентським науковим товариством університету.

Науковці кафедри української літератури та українознавства, які представляли університет на VIII Між-

народному конгресі українців «Тарас Шевченко і світова україністика: історичні інтерпретації та сучасні реценції», здивували учасників форуму, який проходив у наукових, освітніх та культурних закладах столиці, своїм неординарним баченням проблем, глибиною їх розробки.

У цікаві пропозиції вилася недавня обласна науково-практична конференція «Проблеми сучасної літературознавчої освіти молоді», у роботі якої взяли участь вчителі загальноосвітніх навчальних закладів області, літератори, науковці та студентство. Активна участь у численних наукових заходах, спрямованих передусім на дослідження спадщини поета та її популяризації, розширює світогляд майбутніх педагогів, допомагає їм глибше осягнути геніальну спадщину нашого великого земляка, набуті методичних навичок для вивчення її у школах та інших навчальних закладах.

Ніби все про нього знаємо, — зауважив один із юних учасників святкування ювілею. — Стільки читано-перечитано, а доходиш думки, що Тарас Шевченко як явище — невичерпний, неосяжний, феноменальний, істинний, бо за кожним його словом стоїть доля рідної України.

Шанувальники мистецтва побачили «За байраком байрак»

ВЕРНІСАЖ. Масштабна виставка в Тернопільському обласному краєзнавчому музеї висвітлює життя та творчість Кобзаря

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

Чи не найбільша експозиція образотворчої Шевченкіани. Завідувач відділу Віра Стецько зазначає, що в музейному зібранні є майже 170 творів живопису, графіки й скульптури тернопільських митців та авторів з інших областей країни. Виставили тільки 114 художніх робіт. Їх музей придбав чи йому подарували впродовж останніх понад 60 років. Час ніби історично й малий, проте вагомий, бо йдеться про різні соціально-політичні формації, мистецьку мову, бачення і прочитання Шевченка. Зрештою, шанувальники мистецтва можуть відчутти розуміння творчої спадщини Великого Кобзаря неовізантисмом Андрієм Наконечним. Полотно «За байраком байрак» він написав ще у тридцятих роках минулого століття. Інша справа, що лише торік цей твір подарував краєзнавчому музею син художника.

Графічним листам, які творила в техніці кольорової ліногравюри львівська художниця Софія Караффа-Корбут, як твердили фахівці, не було рівних в українському мистецтві 1960-х років. Тернопільському краєзнавчому вона подарувала з десятиків робіт. На виставці демон-

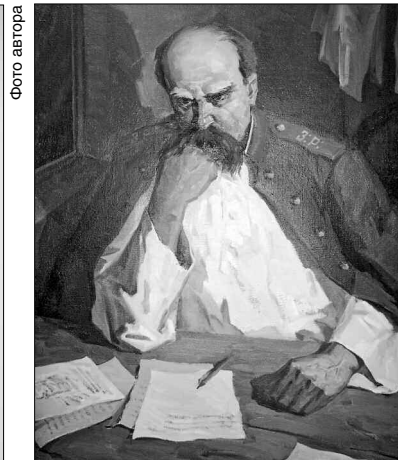

Мистецтвознавець Віра Стецько демонструє картину Миколи Шевченка «Український хутір біля Дніпра»

струють цикл її ілюстрацій до «Кобзаря». Заповітною мрією зобразити, розкрити, відтворити зміст Тарасових творів було й для відомого українського художника Василя Лопати. Чимало років свого творчого життя він присвятив ілюструванню «Кобзаря», за цю роботу удостоївся звання лауреата Національної премії ім. Т. Шевченка. 11 ліногравюр Василя Лопати є і у фондах музею, серед яких

ілюстрації до поем «Гайдамаки», «Причинна», «Утоплена».

Як відомо, восени 1846 року Тарас побував у краї за завданням Археографічної комісії. Серед іншого, відвідав міста Кременець, Почаїв, селище Вишнівець. Записав народні пісні та легенди, виконав і сам кілька малюнків. Враження від поїздки знайшли відображення у його літературних творах. Спогади про зустріч з Тарасом Григоровичем переда-

Ігор Бортник. «Тарас Шевченко. Думи мої, думи»

ють місцеві жителі з покоління в покоління. З дитинства їх слухав і уродженець Почаєва художник Олекса Шатківський. На виставці можна ознайомитися з його роботою «Шевченко їде до Почаєва», яку написав 1964 року. А от інший тернопільський митець — Ярослав Омелян зосередив свою творчу увагу на Тарасових відвідинах старовинного Кременця. Автор створив і чимало ескізів на тему Шевченкіани.

Про всі твори станкової графіки, книжкової ілюстрації, ескібрису, виконані у техніці офорту, ліногравюри, літографії, а також

скульптурні, які зібрали на виставці до 200-річчя Тараса Шевченка, й не розповісти. Авторами їх є майже 50 митців. Серед них і славетні імена Василя Касіяна, Олександра Івахненка, Михайла Деревуса, Івана Марчука, інших. За змістовим планом експозиція не менш захоплююча. Адже представлені портрети Генія українського народу, композиції на теми життя й творчості Великого Кобзаря, художні роботи за мотивами Шевченкових творів, пейзажі, що пов'язані з вшануванням його імені.

Окрім великої виставки образотворчої Шевченкіани, в краєзнавчому музеї розгорнули й філателістичну експозицію. Можна ознайомитися також з медальєрним мистецтвом. Захоплення неодмінно викличуть представлені видання різних років «Кобзаря», рідкісні документи. Шевченкова тема значимо звучить і у виставлених зразках декоративно-ужиткового мистецтва. Не могли, звісно, працівники музею обійти й той факт, що Тернопільщина належить до тих областей, де чи не найбільше спорудили пам'ятників Тарасові Шевченку. Тож ці скульптурні композиції постають з фотовиставки. Варто зауважити, що перший такий пам'ятник з'явився 1911 року в с. Бурдяківці Заліщицького району.

СОЦІУМ

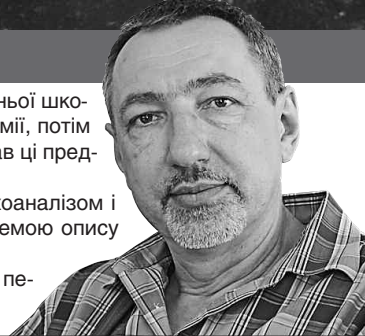
Астролог Андрій Чистяков: «Українська нація не зникне ніколи»

ДОСЬЄ «УК»

Андрій ЧИСТЯКОВ. Народився 1961 року в Харкові. Після закінчення середньої школи працював слюсарем-інструментальником, відслужив у лавах Радянської армії, потім закінчив педагогічний інститут, здобувши фах вчителя хімії та біології, викладав ці предмети у школі. Після розпаду СРСР й до сьогодні — вільний консультант.

Астрологією захопився давно, вивчати почав з 1990 року одночасно з психоаналізом і релігієзнавством. Вважає астрологію протонаукою, тобто універсальною системою опису світу, на базі якої виникли й розвиваються всі сучасні науки.

Прогностичною практикою займається тоді, коли виникає потреба, віддаючи перевагу аналітичним можливостям, які відкриває знання астрології.

Те, що відбувається в Україні, почавшись мирними студентськими акціями на центральних вулицях столиці, пролившись кров'ю Небесної Сотні на київську бруківку, зірвавши маски з тих, хто вважає Україну розмінною монетою у розв'язанні власних конфліктних ситуацій, не залишило байдужим жодну людину, хоч би якої національності вона була. І, звісно, всім болить, що буде з нашою країною, чи вдасться нам її зберегти і що українців чекає у майбутньому. Про це «Урядовому кур'єру» розповідає астролог Андрій ЧИСТЯКОВ.

УК Андрію Геннадійовичу, коли події в нашій країні набули пікової гостроти, витримувати психологічну напругу стало важко, і я — вже не як журналіст, а просто як людина, — аби хоч трохи поставити заслін для стресу, почала шукати в Інтернеті астрологічні прогнози на 2014 рік...

— І мої знайомі колеги-астрологи, і я сам казав, що 2014 рік, безумовно, буде військовим. Річ у тім, що впродовж останніх п'ятихот років кожен 14-й рік століття війовиничий. Згадайте хоча б 1914-й... А з іншого боку, я таки не прогнозував, що воєнні дії розпочнуться в Україні, — гадав, що це буде або Сирія, або ще якась країна, але не в нас.

Я точно зазначав, що лютий і березень будуть надзвичайно конфліктними місяцями, і втягнення трьох наддержав у військове протистояння більш ніж ймовірно, але, правду кажучи, не думав, що це буде саме на території України. Те, що зараз відбувається в Україні, вже відбувалося: в Югославії, Лівії, Сирії. І ще відбуватиметься — в Туреччині, в Росії, яка наврод чи збереже свою цілісність.

УК На ваш прогноз натрапити не вдалося, як, до речі, й на передбачення інших астрологів щодо долі України. Таке враження, що Рік Коня ваші колеги дружнo проігнорували...

— Тут можливі два варіанти: або вони справді не хотіли говорити неприємних для людей речей, або вже ваші колеги-журналісти напередодні Нового року не хотіли нікого лякати, обмежуючись побутовими побажаннями астрологів, приміром, якого кольору одяг має бути у новорічну ніч.

УК Цікаво, що єдиний знайдений мною прогноз, у якому згадувався 2014 рік і Україна, датований 2009-м: це передбачення Павла Глоби. У ньому йдеться про те, що в Києві буде багато неприєм-

них речей, а Крим має стати українською Чечнею. Що ви сьогодні скажете з цього приводу?

— Насправді не треба бути астрологом, щоб провести окремі паралелі. Візьмімо в допомогу звичайний здоровий глузд і спробуймо відстежити окремі закономірності нашого життя.

Першим знаковим моментом для мене був 1999 рік і фактичне припинення дії Гельсінкських угод, тобто всього, що пов'язане з міжнародним правом. Адже коли на Белград упали перші бомби, стало зрозуміло, що у світі є країна, яка на власний розсуд може порушувати будь-які правила. Ще один приклад — ігнорування Мюнхенської угоди. Тепер історія повторюється.

Крім того, влада в усьому світі, не тільки у нас, упродовж останніх 30 років у геометричній прогресії зростається із криміналом. Тож (а закон діалектики ніхто не скасовував, навіть попри те, що його перестали вивчати у школі) кількість перейшла у якість. А цей процес супроводжується неухильним скороченням усього, що пов'язане із середнім класом і громадянським суспільством. Тому дедалі менша в розвинених країнах людей, котрі — через свої інтелектуальні здібності й ставовище — здатні хоч якось впливати на те, що відбувається в їхніх країнах.

Маємо й кризу світової валютно-фінансової системи. Щоб її помітити, астрологом бути не треба. Закінчився час оренди Федеральною резервною системою (ФРС) США (а це фактично 100 років!) верстата, на якому друкують долари. Тож усі чекають, що буде далі, а мої колеги одноставні в думці, що починаючи з осені цього року, долар поступово втрачатиме функції світової валюти і перетвориться на національну. Закономірно, що виникне потреба в регіональних валютах — за умови відмови від єдиної світової. З'являться зона юаня, зона рубля, ще чогось. Гадаю, буде від трьох до п'яти основних валют. А Україна територіально лежить на перетині інтересів фактично трьох імперій, звідси багато наших проблем. Але не всі.

УК Ви стверджуєте, що військових дій на території України не

очікували. Невже не переглядали її астрологічної карти на цей рік?

— Переглядав, і не раз. І казав, що починаючи з 1999 року, коли вперше вибудував гороскоп нашої країни, що з 2015-го почнеться фактичний розпад її як суверенної держави. Помилівся, як бачите, менш ніж на рік.

Тільки нікого не лякаймо. Хочу підкреслити, що відбуваються цілком закономірні процеси, Україна ще не одне десятиліття залишатиметься в межах своїх теперішніх кордонів. Ніхто — ні Росія, ні будь-яка інша країна — не «відкусить» від неї ласого шматка у вигляді Криму чи якоїсь області. І ніхто у Криму не стрілятиме. Будуть певні кроки міжнародної спільноти — і напрута потроху спаде, Росія вгамується, хоч те, що зараз бачать люди, — насправді тільки вершина айсберга, а режисери цих подій дуже далеко звідси.

А ось старт адміністративної реформи, в результаті якої регіони повинні отримати реальну владу, дали не якісь там закони, укази чи кабінетні розпорядження, а саме майданівські події, які спровокували початок кримських. Якщо хочете, це можна назвати початком федералізації.

УК А що буде з Віктором Януковичем? З'явилася інформація, що в нього нібито серцевий напад, від якого він нібито помер.

— Скоріш за все, ця інформація не відповідає дійсності. Я вже казав, що йому не позаздриш: Януковича знайдуть, буде щось на зразок міжнародного трибуналу, і за вироком суду він опиниться у в'язниці. Якщо говорити про президентські вибори, призначені на кінець травня, то скажу тільки, що дата дуже несприятлива, тож для мене як астролога вони під великим питанням.

УК Хоч крига ніби скресла, та хотілося б дізнатися, що Україну, а з нею й усіх нас, чекає у найближчі місяці?

— Яскравих подій, подібних до тих, що мали місце з 18 по 22 лютого, раніше жовтня чекати не варто. Що до цього спричиниться? Річ у тім, що у нас фактично не залишилося жодних важелів самостійно визначати подальше

життя України як єдиної суверенної держави. І хоч би хто що говорив, а «винен» у цьому наш менталітет.

УК Ви маєте на увазі відомий вислів «де два українці — там три гетьмани»?

— Можна сказати й так. Яким, по-вашому, має бути відповідь на запитання «Ти за дурнів чи за ідіотів?» — за розумних! Точнісінько так само відповіддю на запитання «Ти за Європейський чи Митний союз?» має бути «Я за суверенну Україну». Але ми за роки нашої незалежності так і не зуміли об'єднатися навколо цієї ідеї. Хоч насправді якби влада дослухалася до порад астрологів, інших експертів — фахівців у своїх галузях, в економічній площині існування держави можна було вибудувати правила гри, якщо домовитися. А ось тут і головна заковика: карма України давня, і сама ця територія кармічно є джерелом зіткнень і суперечностей. Ще Грушевський свого часу цитував давнього грецького мандрівника, який, побувавши на землі наших предків, влучно підмітив, що «ці люди переможуть будь-кого, але за однієї умови: якщо зуміють між собою домовитися».

Як бачимо, відтоді нічого не змінилося. А ось консультації з моїми колегами могли б допомогти обійти гострі кути.

УК Що з астрологами, ясновидцями і навіть магами завжди радилися правителі багатьох країн, — факт відомий. Тож мені цікаво: чи попередні українські уряди мали серед своїх консультантів фахівців-астрологів?

— Зі мною особисто саме від урядів ніхто не працював, про своїх колег не чув, хоч ми спілкуємося. А ось у приватному порядку люди працюють: і урядовці, й бізнесмени, у мене також є такі клієнти. Ці люди розуміють значення й можливості астрології й намагаються захистити себе від хибних кроків.

УК Ми живемо фактично на лезі бритви — на стику епохи Риб і Водолія, і складається враження, що щільність подій збільшується, ніби ущільнюється сам час. Як ви це поясните з точки зору астрології?

— Цю ситуацію можна порівняти з тим, як студент, у якого на носі сесія, намагається за останню ніч перед екзаменом надолужити прогаяне. Так і людство повинне дуже швидко надолужити те, чого не встигло зробити в епоху Риб, щоб відповідати тому рівню, який уже диктує епоха Водолія. Російський історик Фурсов хоч і метафорично, але дуже точно зазначив, що через 200 років світ відрізнятиметься від сучасного набагато більше, ніж Єгипетська держава від племен диких мисливців.

УК На Землі буде технократична цивілізація?

— Зараз ще важко сказати, яким шляхом піде людство — біологічним, технічним чи гуманістичним, але сформується світ, у якому зовсім не буде конкуренції, її замінить співпраця. Бо саме співпраця — ключовий принцип ери Водолія. На все про все, щоб перебудуватися, людству залишилося усього півтора століття.

УК Інколи закидають, що ясновидці, маги, хіроманти, решта різного ґатунку сенситивів, зокрема й астрологи — це шарлатани, яким у жодному разі не варто довіряти. Я ж свого часу проаналізувала, люди яких професій приходять в астрологію. Нехай це не масштабне дослідження, але можу сказати точно, що десь відсотків 80 здобули вищу технічну освіту. Тобто це фізики, математики, кібернетики... Рідше — вчителі, психологи. І мені здається, що астрологію було б непогано вивчати, скажімо, у старших класах школи — це дало б змогу розумним дітям обійти частину помилок на життєвому шляху.

— До XVI століття астрологію викладали у всіх європейських університетах. Та щойно з'явився розвинений капіталізм, її прибрали з університетських підручників як небезпечну. Чому небезпечна, зрозуміло: астрологія вчить людину, якщо хочете — дає інструмент для самостійного прийняття рішень. А коли у світі стали домінуючими сили, які хотіли відняти право приймати рішення, астрологія потрапила під заборону, і надовго.

Як учитель і як астролог я прихильник того, щоб астрологію викладали у вищій школі як обов'язкову дисципліну, проте у рамках Болонської системи це майже неможливо.

Що ж до старших класів... Річ у тім, що людина, яка не має мінімального культурного рівня, не знайома, скажімо, з міфологією, історією, не зможе вивчити цю науку. Тобто повинне бути підґрунтя, на яке ляжуть ці знання.

УК Повернімося до нинішньої ситуації: є думка, що події на Майдані, які передували кримським, — фактично початок третьої світової війни. Невже керівникам наддержав не вислатити здорового глузду втриматися від того, аби, умовно кажучи, натиснути на жакливу кнопку?

— Насправді третя світова давно закінчилася — розпадом Радянського Союзу. А ось четверта — її доцільно назвати інформаційною — у самому розпалі. Використовується психо-істерична зброя, це вже війна на рівні свідомості. Уже нікому насправді не треба вбивати людей із пістолета — для багатьох досить увімкнути телевизор...

Що буде надалі з Україною, я вже сказав. Що ж до української нації, її культури і традицій, то вона не зникне ніколи.

Лариса УСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

СУСПІЛЬСТВО

Престиж замість любові?

ГОСТРА ТЕМА. Сплеск підліткової жорстокості є наслідком браку діалогу

Ольга ПРОКОПЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Проблема дитячої жорстокості і дитячого насилля стара, як наш стражденний світ. Доведено, поведінка дітей — віддзеркалення ситуації в суспільстві. Педагоги і батьки старшого покоління порівнюють, як було колись і як стало нині. Споконвіків вели боротьбу за лідерство, за визнання, за справедливість, але щоб у такий спосіб, як часто трапляється нині... Стає ледь не нормою, коли підліток хапає зброю і стріляє у всіх без розбору чи гамселиє слабшого від себе, а натовп витріщак — замість захистити — фільмує «подію» для соцмережі. У чому причини, де корінь зла? «УК» спробував поміркувати над цим складним питанням.

Звідки родом забіяки

Дитина приходить у цей світ чистою, як білий аркуш. І залежно від того, з якою з емоцій зустрінеться першою — з радістю чи гнівом, такою надалі формуватиметься її вдача. Не всім дітям щастить мати благополучну родину. Хто і чим може допомогти таким малюкам? Однозначна відповідь — суспільство. Яким держава бачить своє майбутнє, такі умови створює для покоління, що підростає.

Те середовище, з якого вийшла дитина, має великий вплив: стосунки батьків, їхній лексикон, спільне дозволення — все це приклад для наслідування. Якщо крім кулаків, лайки, нетверезих облич дитина нічого іншого не бачить, то іншого в подальшому житті і не визнаватиме. Загалом психологи вважають за нормальне прояви агресії, тому що саме ця емоція рухає людиною. Завдяки їй ми досягаємо успіхів у роботі, перемагаємо у змаганнях, через неї отримуємо емоційну розрядку.

Звичайно, доклавши зусиль, уникнути агресії можна. До певного вікового періоду батьки ще можуть створити для власної дитини такий собі вакуум без однолітків, телевізора, без усього агресивного. Проте якою дитина вийде з тепличних умов? Ймовірно, непристосованою. А жити в суспільстві, побудованому на принципах гуманного насилля, зовсім непросто.

Кращий спосіб захисту — напад

Під час прес-конференції на тему «Сплеск жорстокості у школах: як боротися?» над проблемою дитячої жорстокості розмірковували спеціалісти з різних сфер суспільного життя. Приміром, віце-президент Всеукраїнської тьюторської асоціації Олексій Греков зауважив, що шко-

Фото з сайту zaman.com.tr

Гей, дорослі, почуйте мене!

ла має виховувати в дитині індивідуальність, а не безлику одиницю. За його словами, в суспільстві є дві організації, де не важливо, що з тобою відбувається, важливо, що ти там є, — це тюрма і школа.

менш очікуваний момент. Раптом урівноважений чемний відмінник стає антигером.

— Агресія в школі була, є і буде, — констатував Олексій Греков. — Проте, повірте, є й такі навчальні

Соціологічні дослідження показують, що 10% дітей перебувають під гнітом насилля (від одного разу до кількох на тиждень). А 55% відчують цей гніт періодично.

— Маючи уявлення про стан справ у загальноосвітніх школах, ми з дружиною вирішили свою дитину туди не віддавати, — розповів він. — На нашу думку, якщо бажаємо виростити дитину такою, якою хочемо бачити, то маємо створити відповідні умови. Перетворення суспільства має початися зі школи. Проблеми держави стосуються й проблем школи. Корупція, безвідповідальність, інфантильність — це головні риси вітчизняної освіти.

До речі, чи не кожен з батьків, якщо хотів почути дитину, чув від неї розповіді про різноманітні форми психологічного насилля і з боку вчителів. Школярі часто скаржаться, що педагоги ігнорують їхню думку. А ще скаржаться на байдужість до їхнього душевного стану, до ситуації в навколошкільному просторі. Як правило, увага обмежується лише наданням школяреві знань. А якщо до цього додати батьківське бажання бачити в щоденнику високі бали за уроки, — вважайте, біда. Щоб догодити батькам і вчителям, дитині доводиться пригнічувати свої власні бажання і проблеми. Пружина стискається і вистрілює у най-

заклади, де про існування такого явища не знають. Передусім через те, що дитині надано можливість вибору. Культура вибору породжує культуру відповідальності — за такими принципами працюють у деяких приватних школах. Командна, а не індивідуальна робота, різновікові командні групи. Важливим є наставництво (тьюторство). Коли є зворотний зв'язок, дитина має можливість висловити свою думку і бути почутою.

Ще один позитивний момент у виховному процесі — середовище без покарання. Якщо ми хочемо когось чогось навчити, маємо дати можливість помилятися. Можна покарати за провину, але краще вибачити — дитина сама зрозуміє і зробить висновок. Навчиться на власних помилках. Відтак виникає взаємоповага між дорослими і дітьми, між дітьми і дітьми. В такій ситуації немає потреби застосовувати негативні емоції. Таке середовище дає змогу погасити будь-який прояв гніву.

Протягом року триває адаптація дитини, яка приходить до нас з іншої школи. Їй спочатку важко усвідомити, що тут не треба че-

кати нападу з боку однокласників, бо ти чужак у їхньому середовищі, не треба шляхом бійки доводити, що ти не «хлопик». Робота тьютера з дитиною і батьками дає можливість нейтралізувати негативний чинник. Скільки коштує командна робота вчителя з дітьми, скільки коштів треба вкласти, щоб учитель став другом для дітей, скільки матеріальних затрат потрібно, щоб дозволити дітям помилятися? Жодної копійки. Бажання вчителя — єдине, що потрібне в цьому випадку. Сприятливе середовище для учня не потребує великих витрат.

Обережно зі стресом

На думку доктора педагогічних наук, професора Людмили Ващенко, дитяча агресія має комплексний характер. Вона виникає не на рівні сім'ї, школи, садка, а на рівні держави. Що складніша економічна ситуація в країні, то більша ймовірність сплеску дитячої жорстокості.

— Мої колеги останнім часом масово висловлюють думку, що виховання дитини покладено виключно на сім'ю, — розповіла вона. — Звісно, це груба помилка. Школа має стати дружньою до дитини. Часто через стрес дитина стає неконтрольованою саме в шкільному середовищі. Якщо між учнями і вчителем є довірливі стосунки і педагогові не байдуже, що в учня всередині, сплесків агресії легко уникнути. Хто, як не вчитель, має знати про матеріальне становище сім'ї, про рівень задоволення потреб дитини?

Що є підставою для агресивної поведінки? Стрес. Наприклад, раптово оголо-

шена вчителем контрольна робота. Залежно від рівня відповідальності виникає і рівень стресу. Також батьки, часом навіть не акцентуючи уваги на присутності дитини, переносять проблеми, пов'язані з роботою, з необлаштованістю, в сім'ю. Дитячий мозок отримує сигнал про негатив. Безпорадність і страх огортають її.

Учасники прес-конференції згадали і про некоректну подачу матеріалів засобами масової інформації. На їхню думку, ЗМІ не пропагують позитивної моделі соціального життя дитини, позитивного входження її в суспільство. Чи повинні ми відмовитися від телебачення й Інтернету? Ні. Власним прикладом показати інші варіанти використання комп'ютера, цікаві позитивні сторони Інтернету.

Сім'я чи школа?

Поведінка батьків, власний приклад мають великий вплив на дитячу свідомість. Певно, мами з татами навіть не звертають уваги на те, як змінюється їхнє ставлення до дитини з плином часу. Нестримна радість за перші успіхи дитини будь у чому докінця п'ятого класу мало-помалу втрачає запал. Досягнення сприймаються як належне, вони вже не такі яскраві. А далі, тільки не нарікайте на підлітковий вік, дитина 12–13 років починає шукати деінде тих, кому вона цікава і з ким цікаво їй.

Батьки відкуповуються від дитини старшого віку сучасними винаходами техніки. А коли вона занурюється у віртуальний світ, то стає невтямки, як же воно відбувається насправді в житті. Як пройти рівень у реальних умовах без кнопок «Вкл» і «Вкл»?

Варто замислитися, звідки донька чи син знатиме, як поводитися в тій чи тій ситуації, якщо її не програвати в теорії чи на практиці з найближчими людьми. А якщо найближчі такі, що хочеться тікати від них якнайдалі? Біда. У таких випадках, безсумнівно, плече допомоги мали б підставити в садку, школі. Це в ідеалі. А на практиці, це визнають самі педагоги, дитина кинута на самовиживання.

Шокуюча подія сколихнула спокійне провінційне містечко Кам'янка, що на Черкащині. У місцевій лікарні від побоїв помер тринадцятирічний хлопчик. Школа відхрестилася — мовляв, ніякого конфлікту між старшокласниками і семикласником не спостерігалось. Та й хто ті забіяки, що могли вчинити насилля в школі, навіть не здогадуються. Гадаю, 99% колишніх школярів пройшли через жорстоку школу виживання або принаймні ставали свідками таких уроків. Проте, наскільки пам'ятаю, школа завжди пильнувала це. Принаймні так було в моїй десятирічці.

Жодна НП не проходила непоміченою підколективом. Кожну вносили на шкільну лінійку, на виховну годину, на батьківські збори. Намагалися не виносити лише за межі школи, бо надзвичайна подія мала серйозні наслідки для директора — від догани й аж до звільнення, та й для батьків — бо силу впливу мав трудовий колектив, партійна організація. А ніні кого чим налякаєш чи здивуєш? Спитати навіть ні в кого. Безробітні батьки масово подалися на заробітки. Тужать-плачуть за покинутими чадами. А на виправдання присилають дорогі подарунки, гроші, обіцяють ось-ось забрати туди, де нас не чекають.

Наскільки щасливі діти в замкових сім'ях? Змалку відмови немає ні в чому. Матеріальному. Духовне і душевне — це вже кому як пощастить, стверджують психологи. А ще діти із замкових сімей мають таку собі «заморочку» від предків. У них, бачте, становище в суспільстві і свої гри для дорослих. Одна з таких має назву «престижна європейська освіта». Викликає подив і саркастичну посмішку розповідь нуворіша про те, куди відправив на навчання свою десятирічну дитину. Як роки перебування десь там за кордоном, далеко від рідні, зроблять з неї високоосвічену людину, можливо, навіть повернеться в Україну як керівник підготовленої татом фірми. І жодного слова про бажання, про думку самої дитини. Тож і не дивно, що в якийсь момент, застерігають психологи, можуть виринути на поверхню всі образи на маму-тата, які любов до маляти проміняла на престиж перед колегами.

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

«Більшовики зробили все, щоб запламувати ім'я отамана Ляховича»

Письменник
Олександр ДМИТРУК

Шостого березня 1920 року отаман Євген Ляхович та його побратими подільські отамани Ананій Волинець, Юхим Якубенко, Іполит Годзиковський за підтримки Першої повстанської армії УНР полковника Іллі Струка мали захопити Вінницю, де більшовики готувалися до проведення губернської партійної конференції. Це відкривало шлях широкому наступу військ УНР на Київ. Та за день до цього в містечку Вороновиця його було підступно вбито, що негативно позначилося на проведенні спільних дій.

Про отамана Брацлавського куреня смерті Євгена Ляховича розмовляємо з Олександром Дмитруком, який нещодавно написав про нього історичний роман «Офіцер».

УК Олександр Микитовичу, з якої родини походить ваш герой?

— Євген — син Брацлавського священика, родою якого іде з козацької старшини північної України. Нині це територія південної Білорусі, де тепер є два села з назвою Ляховичі. Мабуть, його батьківська лінія ще за козаччини втратила маєтності і була вимушена перебратися на інші землі. Себто він походить з дворянської родини, середньої за статками, в якій шанували українську мову та українські звичаї. Його мати як на той час була надзвичайно прогресивною українокою. Яка дружина священика могла тоді дозволити собі спілкуватися винятково українською мовою? А вона ігнорувала російську мову у своєму середовищі, що було нечувано. І сина виховала на традиціях українофільства.

Зауважимо, що на початок ХХ століття Брацлав за культурною значущістю суперничав з Вінницею. Та після національно-визвольних змагань колись полкове козацьке місто не повернуло собі статусу великого адміністративного центру. У державному архіві Вінницької області є документ, написаний більшовиками, який свідчить, що в кінці 1920 року у Брацлаві не залишилося практично жодної інтелігентної людини, яка змогла б виконувати певні державні функції. Громадянська війна вимела з нього весь національно свідомий прошарок одних, а інші, які підтримували більшовиків, повтікали до Жмеринки, Тульчина та Вінниці.

УК Ким думав стати син священика?

— У 1914 році Євген закінчив духовну семінарію. У цей час йому було приблизно 20 років (на жаль, відомостей про дату його народження не вдалося знайти). Однак почалася Перша світова війна і його направили у школу прапорщиків. Тут він з

першого дня перебування, а потім і на фронті, розмовляв з земляками винятково українською мовою, внаслідок чого мав проблеми. Солдати поважали свого командира за військовий хист, розсудливість і доброзичливе ставлення до них. За сміливість він був нагороджений золотою шаблею, що прирівнювалося до ордена Святого Георгія. Однак начальство через те, що він розмовляв «селянською» мовою, не підвищувало його у званні. Євген як пішов на фронт прапорщиком,

Брацлавський курінь воював не за Петлюру, а за Україну

так (хоча його однолітки ставали штабс-капітанами та підполковниками) і повернувся прапорщиком.

Вдома він разом з місцевою інтелігенцією взявся відроджувати «Просвіту». Йому пропонували зайнятися в містечку організаційними питаннями, однак він наполіг на своєму і став учителювати. Невдовзі одружився на доньці священика, яку знав з юнацьких років.

Він прагнув мирного життя. Та коли полки Муравйова зайняли Київ, Ляхович почав гуртувати місцевих фронтовиків боронити Україну.

УК Після Першої світової війни селяни не хотіли знову брати в руки зброю, а мобілізацію тоді не було оголошено. Він міг розраховувати винятково на добровольців. Чому люди до нього дослухалися?

— Далеко не до кожного офіцера, який пройшов вишкіл Першої світової війни, йшли люди, коли треба було захищати Українську державу. Велике значення тут зіграло те, що краєвими знавці його батьків і поважали їх. А також його тестя — священика Омеляна Широцького, який підтримував утворення автокефальної церкви і тому був убитий більшовиками у 1920 році. Тож як можна було не поважати Євгена при тому, що на фронті він не ховався за спину інших? У національному питанні він не йшов

на компроміс та сповна усвідомлював, що є Україна, за яку треба воювати. Персоналії його абсолютно не цікавили.

УК Яка військова сила була під його рукою?

— Брацлавський курінь смерті у різні періоди мав від 400 до 800 козаків, без врахування обозу. Це був мобільний бойовий підрозділ Армії УНР.

Перша операція ледве не коштувала йому життя. У січні 1919 року у Вапнярці Ляхович потрапив в руки більшовиків, які знімали з нього шкіру і примушували співати «Інтернаціонал». Рани довго заживали та завдавали йому багато мук. Чи мстився він? Я шукав, але не знайшов фактів, що після цього отаман робив якусь екзекуцію. У тій самій Вапнярці, Тульчині, Немирові, які захоплював, не було жодного масового розстрілу. Але більшовики зробили

ДОСЬЄ «УК»

Олександр ДМИТРУК. Народився 1957 року на Вінниччині. Закінчив Вінницький національний педагогічний університет. Автор, співавтор, упорядник низки документальних книг. Журналіст, письменник. Відомий читачам за романами «Тризна», «Сліди на Печерську», «Іван Богун — полковник», «Отаман Яків Шепель», «Золотий вовк», «Чорна берегиня», «Честь і плаха».

Полісся, одне слово: куди був наказ, туди курінь і йшов. Однак вищий командний склад армії не міг терпіти Ляховича за те, що той не схиляв голову перед чиновниками. Євген чітко усвідомлював, що є військове завдання, яке треба виконати, але лакеєм, зважаючи на своє виховання, він не міг бути.

Коли начальник контррозвідки штабу Армії УНР Микола Чеботарів увів термін «петлюрівець», яким усіх перевіряв на лояльність, то Ляхович зауважував: «Я воюю не за Петлюру, а за Україну».

УК За що його арештували?

— Він був поставлений перед вибором написати донос на Ананія Волинця, Івана Семісенка та інших отаманів, які теж відмовилися називати себе петлюрівцями. Йому висунули звинувачення в антипетлюрівській змові.

На головного отамана було шість спроб замахів. Цікаво, що не більшовики їх робили, а свої. Виходить, були на те причини.

Тепер не згадують той факт, що у березні 1919 року у Вінниці Петлюра зустрічався з капітаном французької розвідки, де йшлося про отримання допомоги в обмін на те, якщо він відмовиться від частини земель на користь Польщі. Через рік це і сталося. Хто дав йому право самостійно розпоряджатися українськими землями? Принагідно зауважимо, що з понад 15 посланців, яких головний отаман відправив за кордон з валізами золота для закупівлі амуніції, зброї та безприпасів, лише один виконав поставлену місію. Решта поклали гроші в свою кишеню. У штабі Юрка Тютюнника, який був відомий авантюрними військовими рішеннями, діяла група агентів ЧК. До речі, у 1923 році він перейшов кордон, здався більшовикам та викладав у військовому училищі тактику повстанського руху.

Чеботарів за одними даними власноруч знищив 17, а за іншими — 18 отаманів. Я підрахував, що внаслідок цього Армія УНР втратила приблизно 30 тисяч бійців, які після смерті свого отамана розходилися по домівках. Хотів він розстріляти також Ляховича, але станцію Жмеринка, де той перебував в арештантському вагоні, зненацька захопили білі.

ІСТОРИЧНІ ПАРАЛЕЛІ

«На початку червня 1919 р. отаман надіслав керівникам окупаційної повітової влади листа: «Дізнався я від селян, що ви зловживаєте терміном гостинності. Нагадую, що вам час додому... Певен, що, лишаючи Тульчин, Брацлав, Немирів, ви не заберете помилково чужих речей... Маю скласти вам почесний конвой у складі 500 гайдамаків при десяти кулеметах. Женья Ляхович. 4 червня 1919 р.»

Із книги «Отамани Гайдамацького краю» (Коваль Р.)

УК Цікаво, а з якої причини вони пожалкували для нього кулю?

— Напевне, відбулася його зустріч з офіцером, з яким він разом був на фронті Першої світової війни. Крім того, треба враховувати і таке. У 1919 році ще було невідомо, як війна закінчиться. На той час і білі, і петлюрівці, і більшовики ставили за завдання не стільки розстріляти ворога, як якомога більше захопити в полон, ідейно перекувати і таким чином поповнити свої лави.

УК Тож Ляхович повертається на Брацлавщину...

— З жителів сіл, які розміщені довкола містечка Вороновиця, він організовує загін та наводить порядок у цій місцевості. Більшовики за його голову обіцяють великі гроші. Шукає отамана також Чеботарів. Та попри загрозу, він зустрічається з іншими отаманами, спростовує плітки про себе. У них визрів план спільної операції з Першою повстанською армією Струка, яка рухалася на Вінницю, захопити місто і далі йти на Київ. Всі разом — вони були великою силою.

Подальші події свідчать, що Ляхович був балансом у взаємодії між полковником Струком та отаманами Волинцем, Якубенком і Годзиковським. П'ятого березня 1920 року (за день до початку операції) в містечку Вороновиця його вбив місцевий фельдшер агент ЧК Порфирій Фалатюк, до якого він приїхав по медичну допомогу. Далі справжній трагізм: Ляховичу відрубали пальця з родовим перснем, а тіло виставили на місцевому базарі і дозволяли плюнути за п'ять копійок. Як наслідок, наступного дня у містечко ввійшли повстанці, які здійснили акт покарання. Та на Київ з військом полковника Струка пішли незначні сили подолян.

УК На вашу думку, чому Україна тоді прогнала?

— Тут низка причин. Та насамперед визвольні змагання 1919 року зазнали поразки з вини очільників, які або боялися свого народу, або не довіряли йому. Вони сподівалися на фантомних друзів і не вірили в силу українців. Не зуміли організувати навіть тих, хто щиро прагнув докласти зусиль для побудови Соборної України.

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Повне найменування:	Міністерство внутрішніх справ України
Період:	за 2013 рік
Головна мета діяльності та завдання:	формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері захисту прав і свобод людини і громадянина, власності, інтересів суспільства і держави від злочинних посягань, боротьби зі злочинністю, розкриття та розслідування злочинів, охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, безпеки дорожнього руху, а також формування державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

Аналітична інформація про бюджет МВС України

(тис.грн.)								
Код програмної класифікації видатків та кредитування бюджету	Код функціональної класифікації видатків та кредитування бюджету	Найменування згідно з програмною класифікацією видатків та кредитування бюджету	Загальний фонд		Спеціальний фонд		Разом	
1	2	3	план на 2013 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2013 рік	план на 2013 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2013 рік	план на 2013 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2013 рік
Видатки всього за головним розпорядником коштів державного бюджету: в т.ч. за бюджетними програмами			13 766 401,7	13 393 114,0	2 659 688,4	2 444 043,3	16 426 090,1	15 837 157,3
1001000		Апарат Міністерства внутрішніх справ України						
1001010	0310	Керівництво та управління діяльністю органів внутрішніх справ	309 021,6	308 992,5	1 899,6	388,7	310 921,2	309 381,2
1001050	0310	Забезпечення захисту прав і свобод громадян, суспільства і держави від протиправних посягань, охорона громадського порядку та протидія незаконній міграції	10 542 628,1	10 508 133,9	1 758 940,2	1 649 681,1	12 301 568,3	12 157 815,0
1001070	0380	Участь органів внутрішніх справ у міжнародних миротворчих операціях	9 605,5	9 605,5	0,0	0,0	9 605,5	9 605,5
1001080	0942	Підготовка кадрів для органів внутрішніх справ вищими закладами освіти III і IV рівнів акредитації	386 748,0	386 747,9	349 236,6	312 685,3	735 984,6	699 433,2
1001100	0721	Медичне забезпечення працівників, осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ	442 028,9	441 712,9	143 672,9	122 315,6	585 701,8	564 028,5
1001130	0910	Дошкільна освіта та заходи з позашкільної роботи з дітьми працівників, осіб рядового та чальницького складу органів внутрішніх справ	57 889,3	57 304,6	19 069,9	15 009,7	76 959,2	72 314,3
1001170	0370	Наукове та інформаційно-аналітичне забезпечення заходів по боротьбі з організованою злочинністю і корупцією	3 534,7	3 534,7	235,1	235,1	3 769,8	3 769,8
1001200	0810	Державна підтримка фізкультурно-спортивного товариства "Динамо" України на організацію та проведення роботи з розвитку фізичної культури і спорту серед працівників і військовослужбовців правоохоронних органів	21 664,6	21 338,5	0,0	0,0	21 664,6	21 338,5
1003000		Головне управління внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України						
1003010	0310	Керівництво та управління внутрішніми військами	44 634,3	44 634,3	0,0	0,0	44 634,3	44 634,3
1003020	0310	Участь внутрішніх військ в охороні громадського порядку та боротьбі із злочинністю, охорона арештованих, засуджених та охорона особливо важливих об'єктів	1 237 186,0	1 214 860,9	183 737,4	152 999,6	1 420 923,4	1 367 860,5
1003070	0942	Підготовка кадрів для внутрішніх військ МВС України вищими навчальними закладами III і IV рівнів акредитації	88 558,9	87 359,0	10 389,1	7 975,6	98 948,0	95 334,6
1003080	0731	Стационарне лікування військовослужбовців внутрішніх військ МВС України у власних медичних закладах	19 201,3	18 580,6	17 354,7	12 786,3	36 556,0	31 366,9
1004000		Державна міграційна служба України						
1004010	0380	Керівництво та управління у сфері міграції, громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб	30 892,3	30 539,2	0,0	0,0	30 892,3	30 539,2
1004020	0380	Забезпечення виконання завдань та функцій у сфері громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб	572 458,2	259 460,4	175 152,9	169 966,3	747 611,1	429 426,7
1004070	0113	Внески до Міжнародної організації міграції	350,0	309,1	0,0	0,0	350,0	309,1

Т.в.о. директора ДФЗБО МВС України

І.І. Дєсва

Дарницький районний суд м. Києва викликає відповідача Сидорова Валерія Анатолійовича, 1970 р.н., в судове засідання на 20.03.2014 о 09-10 год. за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5-а, каб. 213, для участі у цивільній справі за позовом ПАТ АБ «Укргазбанк» до Сидорова В. А. про стягнення суми заборгованості за кредитним договором.

У разі неявки відповідача до суду дане оголошення вважається належним повідомленням та справу буде розглянуто по суті за наявними в справі матеріалами.

Суддя М. Л. Парамонов

Подільський районний суд м. Києва повідомляє про те, що 24.03.2014 року о 09.15 год. в приміщенні суду за адресою (м. Київ, вул. Хорива, 21) (кабінет № 16) відбувається розгляд цивільної справи за позовом Федорової Г.С., Савенкової І.А. до Дяченка В.І. про визнання особи такою, що втратила право користування жилим приміщенням.

В судове засідання викликається відповідач по справі Дяченко Віктор Івановича, який зареєстрований та проживає: м. Київ, вул. Набережно-Хрещатицька, 7, кв. 21.

Явка відповідача Дяченка Віктора Івановича в судове засідання є обов'язковою, при собі необхідно мати паспорт.

Суддя Н. Г. Сербіна

Жовтневий районний суд Миколаївської області викликає Барбюка Олексія Володимировича для участі як відповідача у справі за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний банк «ПРИВАТБАНК» про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Слухання справи призначене на 13 березня 2014 р. о 09-45 год.

У разі неявки відповідача справа буде розглянута за його відсутності. Адреса суду: м. Миколаїв, вул. Ольшанців, 77, каб. №6.

Суддя В. В. Полішко

Подільський районний суд м. Києва викликає Войтовського Андрія Григоровича, що проживає за адресою: м. Київ, пров. Межовий, 24, як відповідача по справі № 758/15644/13-ц за позовом Нагі Бели Міклош до Войтовського Андрія Григоровича про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням.

Засідання призначене на 13 березня 2014 року о 14-00 год. за адресою: м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 19, під головуванням судді Г. Б. Супрун.

З опублікуванням оголошення про виклик до суду відповідач вважається повідомленим про день, час та місце розгляду справи, і в разі неявки до суду, справа може бути розглянута за його відсутності.

Суддя Г. Б. Супрун

У зв'язку із розглядом цивільної справи №2/756/750/14 за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний банк «ПриватБанк» до Містулова Едуарда Юрійовича про стягнення заборгованості, Оболонський районний суд м. Києва викликає як відповідача Містулова Едуарда Юрійовича в судове засідання на 28.03.2014 р., 14:15 год.

Адреса суду: Україна, м. Київ, вул. М.Тимошенка, 2-є, каб. 19, суддя Шевчук А. В.

У разі неявки у судове засідання сторонни, з'ясування обставин у справі проводиться на підставі доказів, про подання яких було заявлено або під час судового засідання.

Наслідки неявки в судове засідання особи, яка бере участь у справі, передбаченні ст.ст. 169,170 ЦПК України, ст. 185-3 КпАП України.

Суддя Шевчук А. В.

Комсомольський районний суд м. Херсона повідомляє, що 17.03.2014 року о 09.00 год. **суддя Радченко Г. А.** розглядає цивільну справу за позовом Публічного акціонерного товариства «Комерційний банк «Надра» до Дьяченко Георгія Володимировича, Дьяченко Емми Олександрівни, Яшишиної Тетяни Олександрівни про стягнення кредитної заборгованості.

Просимо відповідача Дьяченко Георгія Володимировича та Дьяченко Емму Олександрівну з'явитися до суду за адресою: м. Херсон, вул. Маяковського, 6/29, каб. 414, на вказані дату і час.

У випадку неявки відповідачів справа буде розглянута у їх відсутність.

Суддя В. П. Цукуров

Комсомольський районний суд м. Херсона повідомляє, що 18.03.2014 р. о 09.00 год. суддя Котьо І. В. розглядає цивільну справу за позовом Ногтевої Ольги Юріївни до Ногтева Олексія Павловича про розірвання шлюбу.

Ногтеву Олексію Павловичу, не зареєстрованому у встановленому законом порядку як за місцем проживання, так і за місцем перебування, треба з'явитися на вказану годину за адресою: м. Херсон, вул. Маяковського, 6/29, каб.404.

Суддя І. В. Котьо

Дніпровський районний суд м. Києва повідомляє Козлову Оксану Олександрівну про те, що 27 березня 2014 року о 12 годині 00 хвилин Дніпровським районним судом м. Києва, за адресою: м. Київ, вул. Сергієнка, 3, каб.11, буде розглядатись цивільна справа № 755/28588/13-ц за позовною заявою: Ібрагім (Яременко) Любов Богданівни до Козлової Оксани Олександрівни про відшкодування матеріальних та моральних збитків, завданих невиконанням умов договору.

Козлова Оксана Олександрівна викликається в судове засідання в якості відповідача, останнє відоме місце проживання відповідача: м. Київ, вул. Пожарського, буд. 1, кв. 69.

У випадку неявки в судове засідання, справа буде розглянута у Вашу відсутність.

Суддя В. П. Катющенко

Товариство з обмеженою відповідальністю «БАНКІВСЬКЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ» інформує, що розцінки вартості одиниці (однієї секунди) ефірного часу (багатоканальне та супутникове мовлення) для розміщення матеріалів передвиборної агітації в період виборчого процесу з позачергових виборів Президента України 25 травня 2014 року, згідно зі ст. 90 Закону України «Про вибори Президента України», становлять:	
Проміжки ефірного часу	Вартість 1 секунди, грн (з урахуванням ПДВ)
06:00 - 09:00	102,34
09:00 - 18:00	37,12
18:00 - 00:00	106,52
Ціни вказано в грн з врахуванням ПДВ (20%)	

Суворовський районний суд міста Одеси викликає у якості відповідача Краєва Сергія Вікторовича, Краєву Ніну Олександрівну, останнє відоме місце проживання: м. Одеса, вул. Висоцького, 9, кв. 51, у судове засідання, що відбується 13 березня 2014 року о 10-00 годині в приміщенні Суворовського районного суду міста Одеси за адресою: м. Одеса, вулиця Чорноморського козацтва, 68, зала судових засідань №15, у якому буде слухатися цивільна справа за позовом Тихонюк Валентини Іванівни до Краєва Сергія Вікторовича, Краєвої Ніни Олександрівни про визнання договору купівлі-продажу дійсним. До зазначеного часу відповідачу пропонується подати до суду заперечення проти позову та відповідні докази. У разі неявки відповідача у судове засідання без поважних на те причин справа буде розглянута за його відсутність.

Суддя О. М. Малиновський

Пролетарський районний суд м. Донецька (83044, м. Донецьк, вул. Літке, 10) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Коротченко Вікторії Сергіївни про стягнення заборгованості.

Відповідач Коротченко Вікторія Сергіївна, 31.08.1977 року народження, викликається на 19 березня 2014 року о 09:00 годині в каб. № 15 – для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення та докази щодо позову. У випадку неявки, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя Мачуський О. М.

Апеляційним судом Донецької області розглядається апеляційна скарга позивача Публічного акціонерного товариства Комерційний банк «ПриватБанк» на заочне рішення Ясинуватського міськрайонного суду Донецької області від 24 грудня 2013 року по справі за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний банк «ПриватБанк» до Агєєва Володимира Миколайовича про стягнення заборгованості за кредитним договором. Повідомляємо відповідача по справі Агєєва Володимира Миколайовича, що судовий розгляд справи призначено на 11 березня 2014 року о 09 годині 00 хвилин в приміщенні апеляційного суду Донецької області (м. Донецьк, майдан Правосуддя, 1).

Суддя Сметлік С. Г.

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Інформація про бюджет за бюджетними програмами з деталізацією за кодами економічної класифікації видатків бюджету Генеральної прокуратури України за 2013 рік

Головна мета та завдання за бюджетними програмами:

Мета діяльності (місія) головного розпорядника: фінансове забезпечення здійснення прокурорсько-слідчої діяльності, підготовка та підвищення кваліфікації кадрів прокуратури.
КПКВ 0901010 «Здійснення прокурорсько-слідчої діяльності, підготовка та підвищення кваліфікації кадрів прокуратури»
Завдання: 1) утримання штатної чисельності та матеріально-технічне забезпечення органів прокуратури; 2) підготовка кваліфікованих кадрів Національною академією прокуратури України

КПКВ / КЕКВ	КФКВ	Загальний фонд		Спеціальний фонд		Разом	
		план на 2013 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2013 рік	план на 2013 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2013 рік	план на 2013 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2013 рік
1	2	3	4	5	6	7	8
Видатки всього за головним розпорядником коштів державного бюджету:							
		3 200 529,2	3 200 528,6	150 316,7	150 024,1	3 214 432,4	3 214 189,5
2110		2 055 174,5	2 055 174,5			2 055 174,5	2 055 174,5
2120		713 388,0	713 388,0			713 388,0	713 388,0
2210		91 868,9	91 868,9	1 447,7	1 424,0	93 316,6	93 292,9
2220		451,0	451,0			451,0	451,0
2230		58,2	58,2			58,2	58,2
2240		230 918,7	230 918,6	1 149,1	991,6	232 067,8	231 910,2
2250		8 900,0	8 900,0	0,4	0,4	8 900,4	8 900,4
2270		77 012,2	77 011,7			77 012,2	77 011,7
2282		90,1	90,1			90,1	90,1
2630		32,6	32,6			32,6	32,6
2720		4 470,0	4 470,0			4 470,0	4 470,0
2730		169,9	169,9			169,9	169,9
2800		695,1	695,1	140,5	134,3	835,6	829,4
3110		17 300,0	17 300,0	11 165,5	11 110,6	28 465,5	28 410,6
3122				131 026,5	131 026,5		
3132				2 009,7	1 959,4		
3142				1 513,0	1 513,0		
3160				1 864,3	1 864,3		
в т.ч. за бюджетними програмами:							
0901010							
Здійснення прокурорсько-слідчої діяльності, підготовка та підвищення кваліфікації кадрів прокуратури	0360	3 200 529,2	3 200 528,6	150 316,7	150 024,1	3 214 432,4	3 214 189,5
2110		2 055 174,5	2 055 174,5			2 055 174,5	2 055 174,5
2120		713 388,0	713 388,0			713 388,0	713 388,0
2210		91 868,9	91 868,9	1 447,7	1 424,0	93 316,6	93 292,9
2220		451,0	451,0			451,0	451,0
2230		58,2	58,2			58,2	58,2
2240		230 918,7	230 918,6	1 149,1	991,6	232 067,8	231 910,2
2250		8 900,0	8 900,0	0,4	0,4	8 900,4	8 900,4
2270		77 012,2	77 011,7			77 012,2	77 011,7
2282		90,1	90,1			90,1	90,1
2630		32,6	32,6			32,6	32,6
2720		4 470,0	4 470,0			4 470,0	4 470,0
2730		169,9	169,9			169,9	169,9
2800		695,1	695,1	140,5	134,3	835,6	829,4
3110		17 300,0	17 300,0	11 165,5	11 110,6	28 465,5	28 410,6
3122				131 026,5	131 026,5		
3132				2 009,7	1 959,4		
3142				1 513,0	1 513,0		
3160				1 864,3	1 864,3		

Ліквідатор ПАТ «КБ «СКБ» оголошує аукціон з продажу активів банку на Товарній біржі «Центральна українська біржа»

Лот № 1: Майнові права за 1471 (однією тисячею чотириста сімдесять одним) кредитним договором, що були укладені банком з юридичними та фізичними особами.

Початкова ціна продажу лоту №1: 111'763'188,00 грн (сто одинадцять мільйонів сімсот шістьдесят три тисячі сто вісімдесят вісім гривень 00 копійок) без ПДВ.

Лот № 2: Майнові права за 1034 (однією тисячею тридцять чотирма) кредитними договорами, що були укладені банком з юридичними та фізичними особами.

Початкова ціна продажу лоту №2: 146'109'572,00 грн (сто сорок шість мільйонів сто дев'ять тисяч п'ятсот сімдесят дві гривні 00 копійок) без ПДВ.

Лот № 3: Майнові права за дебіторською заборгованістю у кількості 5 майнових прав та за вкладеними ПАТ «КБ «СКБ» двома інвестиціями.

Початкова ціна продажу лоту №3: 11'116'580,00 грн (одинадцять мільйонів сто шістнадцять тисяч п'ятсот вісімдесят гривень 00 копійок) без ПДВ.

Умови продажу:

- Реєстраційний збір (17 грн) та гарантійний внесок по кожному лоту (10 % від початкової ціни продажу лоту) від учасників аукціону вносяться на рахунок товарної біржі «ЦЕНТРАЛЬНА УКРАЇНСЬКА БІРЖА»: № 26003217460600 в АТ «УкрСиббанк» м. Харків, МФО 351005, код ЄДРПОУ 36272382.
- Проведення розрахунків за лоти здійснюється протягом 30 календарних днів з моменту підписання протоколу про перемогу на аукціоні.
- Фактичне передавання майнових прав покупцю із відповідним оформленням актів приймання-передавання здійснюється після надходження грошових коштів на накопичувальний рахунок ПАТ «КБ «СКБ» та отримання останнім відповідного підтвердження у вигляді виписки про рух коштів за накопичувальним рахунком.
- Усі витрати, пов'язані з оформленням та реєстрацією договору про відступлення права вимоги та пов'язаних документів, покладаються на покупця — переможця аукціону.

Прийняття заяв на участь в аукціоні проводиться Біржею в робочі дні з 10.00 до 16.00 за адресою: м. Київ, бульвар Л. Українки, 24, к. 216, тел. 289-46-15.

Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні — за три календарних дні до початку аукціону.

Аукціон відбудеться 24 березня 2014 року об 11.00 за адресою: м. Київ, вул. Малишка, 1 (готельний комплекс «Братислава»).

Відомості про лоти можна отримати за адресою: м. Одеса, Люстдорфська дорога, 140а, тел. контактної особи (048) 734-51-51 щодня (крім вихідних днів) з 10.00 до 17.00.

Новоайдарський райсуд Луганської обл. повідомляє, що 25.02.2014 року було винесено рішення про цивільній справі за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Агуренко Ольги Сергіївни про стягнення заборгованості.

Відповідач має право оскаржити рішення у встановленому законом порядку на підставі ст.ст. 228, 229 ЦПК України.

Суддя Добривечір Л. Д.

Комунальне підприємство Київської міської ради «Телекомпанія «Київ», у зв'язку із проведенням позачергових виборів Президента України 25 травня 2014 року, повідомляє про встановлені розцінки вартості одиниці ефірного часу для розміщення передвиборної агітації кандидатів на пост Президента України

Час виходу	Вартість 1 сек. (грн) (з урахуванням ПДВ)
06:00 - 17:00	5,31
17:00 - 23:00	5,31
23:00 - 06:00	5,31

Втрачені документи малого судна № 004930 на ім'я гр. Захарова Д. М., номер 3-971070, державний реєстраційний номер КИВ-5080-К, дата реєстрації 25.04.2012р., на підставі Судового білету СБ №000237 - **вважати недійсними.**

Товариство з обмеженою відповідальністю «РЕАЛ-ТРЕЙДІНГ» (код 36459035; місцезнаходження: 61022, Харківська обл., місто Харків, вулиця Дергачівська, будинок 3, корпус А, квартира 5) **ліквідується за рішенням засновників** від 26.02.2014р. Ліквідаційну комісію призначено у складі: Капустін Володимир Володимирович (паспорт МК 237067, виданий Фрунзенським МВ ХМУ УМВС України в Харківській обл. 05.11.1996; адреса: 61029, місто Харків, вулиця Кронштадтська, будинок 138, реєстраційний номер облікової картки платника податків 2852502917, Голова комісії). Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення на адресу підприємства.

Апеляційний суд Одеської області повідомляє Балашова Дениса Ігоровича, Шадрову Катерину Олександрівну, Балашова Ігоря Васильовича, що 26 березня 2014 року о 14 год. 00 хв. у залі судового засідання апеляційного суду Одеської області за адресою: м. Одеса, вул. Гайдара, 24 а, відбудеться судове засідання по цивільній справі № 22ц/785/2338/14 за апеляційною скаргою Балашова Дениса Ігоровича на рішення Київського районного суду м. Одеси від 20 травня 2011 року по справі за позовом Публічного акціонерного товариства «УкрСиббанк» до Балашова Дениса Ігоровича, Шадрової Катерини Олександрівни, Балашова Ігоря Васильовича про стягнення заборгованості за договором про надання споживчого кредиту та зустрічним позовом Балашова Дениса Ігоровича до Публічного акціонерного товариства «УкрСиббанк», треті особи: Шадрова Катерина Олександрівна, Балашов Ігор Васильович про визнання договору про надання споживчого кредиту недійсним.

У разі неявки в судове засідання, справа може бути розглянута за відсутністю вищезазначених осіб.

Суддя К. П. Мартинова

Новомосковський міськрайонний суд Дніпропетровської області повідомляє, що 26.03.2014 року о 13.00 годині в приміщенні Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області (м. Новомосковськ, пров. Артемівський, 8, каб. 1) під головуванням судді Березюк В. В. відбудеться розгляд цивільної справи за позовом Бондаренка Геннадія Олексійовича, Сорокіної Галини Олексіївни, Прокопенка Олексія Володимировича, Кушніра Олександра Миколайовича та Волкова Федора Івановича до Василенко Ганни Олександрівни та Андронова Петра Григоровича про стягнення заборгованості за угодами.

Як відповідач викликається Василенко Ганна Олександрівна, місце проживання якої суду невідомо.

Суддя В. В. Березюк

Суворовський районний суд м. Одеси викликає в судове засідання відповідача Новащука Віталія Володимировича по справі ПАТ «Соцкомбанк» про стягнення боргу.

Слухання відбудеться 24.03.2014 року о 14.10 год. у приміщенні Суворовського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Чорноморського козацтва, 68, зал №18.

У разі нез'явлення відповідача в судове засідання, цивільна справа буде розглянута за його відсутності на підставі наявних доказів.

Суддя О. С. Пепеляшков

Загублені судовий квиток

на маломірне судно «Коллібрі»

№ ЗАП 1414Т р/н 3-912647 та свідоцтво про придатність малого судна до плавання на ім'я Шаринського Г. Е.

Втрачені документи на човен

УОВ 13-87кпм Іванова Євгена Захаровича (Посвідчення стернового моториста К/р № 35, Судновий білет БС № 063088, Свідоцтво про придатність малого судна до плавання 13-600059), **вважати недійсними.**

Дніпровський районний суд м. Києва викликає в судове засідання по цивільній справі як відповідача Мусахані Алі Ахмадреза, 11.09.1980 року народження, за позовом Сова Віти Вікторівни про усунення перешкод користування житловим приміщенням.

Судове засідання відбудеться о 10 год. 19.03.2014 року.

Адреса суду: м. Київ, вул. Сергієнка, буд. 3, каб. 34.

Явка до суду обов'язкова. У разі неявки в судове засідання справа буде розглянута без вашої участі.

Суддя В. П. Гончарук

Ірпінський міський суд викликає Шкота Сергія Олександровича у якості відповідача по справі за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Шкота Сергія Олександровича про стягнення заборгованості за кредитним договором, в судове засідання, яке відбудеться 18.03.2014 о 10-30 в приміщенні Ірпінського міського суду, за адресою: м. Ірпінь, вул. Мінеральна, 7. У разі неявки справу буде розглянуто у відсутність відповідача.

Суддя В. Я. Линник

Октябрьський районний суд м. Полтави викликає відповідача Павлова Олександра Анатолійовича, останнє відоме місце проживання: 36000, вул. Ш.Алейхеми, 24, кв. 3, м. Полтава, в судове засідання у цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний банк «ПриватБанк» до Павлова Олександра Анатолійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Судове засідання призначено на 15 квітня 2014 року о 15 год. 10 хв. у приміщенні суду за адресою: м. Полтава, вул. Навроцького, 5.

Явка до суду є обов'язковою. Відповідач зобов'язаний повідомити суд про причину неявки.

Суддя Л. І. Савченко

Голосіївський районний суд м. Києва викликає у судове засідання відповідача Колгушкіна Павла Володимировича, який проживає за адресою: м.Київ, вул.Саперно-Слобідська,22, кв.136, по цивільній справі за позовом ПАТ «Страхова Компанія «Країна» до Колгушкіна Павла Володимировича про відшкодування збитків в порядку регресу, слухання по справі призначено на 19.03.2014 року о 09:00 годині.

Адреса суду: м.Київ, вул. П.Потехіна, 14-А, каб.13.

Суддя О. Л. Хоменко

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Одна з найсміливіших

ВИЗНАННЯ. Руслана сподівається, що її нагорода приверне максимальну увагу до реальних подій в УкраїніОксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

З нагоди Міжнародного дня відваги жінок у Державному департаменті США оприлюднили імена десяти найсміливіших жителях планети. Серед них і наша співачка, громадський діяч і волонтер Євромайдану Руслана Лижичко.

Вручала нагороди цього річ перша леді США Мішель Обама, оскільки керівник Держдепу Джон Керрі цими днями перебуває в Києві.

«Ця нагорода, безперечно, має для мене велике значення, однак кожна жінка, яка стояла на Майдані і підтримувала протести, кожна жінка, яка мужньо допомагала нашим побратимам під кулями, так само гідна називатись найсміливішою. І я переконана, що це наша спільна перемога та відзнака», — зазначила Руслана у промові.

Також вона додала, що ця нагорода дасть змогу привернути максимальну увагу до реальних подій в Україні.

Співачка повідомила про заплановані зустрічі, зокрема з представниками найвпливовіших медіа США, громадськістю та політичними діячами. «Світ повинен знати правду про Україну від першоджерел. І ми повинні говорити зі світом відкрито, чесно, правдиво, незва-

Чергова нагода нагадати світові про Україну не буде змарнована

жаючи на потоки брехні, брудної пропаганди з різних боків. Нам нема чого соромитися і приховувати в нашій боротьбі за краще життя і свою гордість! Україна відкрита світу», — сказала Руслана.

Серед інших дев'яти номінантів премії — 16-річна індійська дівчинка Лакшмі, яка почала боротися за права індійських жінок після того, як на неї було вчинено напад; а також адвокат Фіджі Рошик Део і гінеколог з Афганістану Насрін Оріакіл. Ще в де-

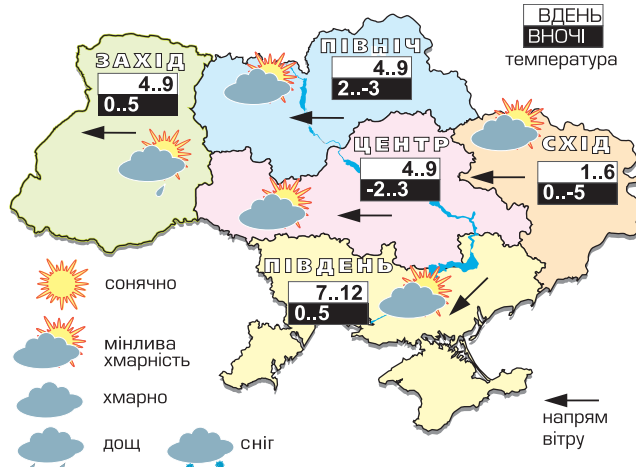
сятку найвідважніших жінок планети потрапили представниці прекрасної статі із Зімбабве, Саудівської Аравії, Малі, Гватемали, Таджикистану та Грузії.

Зазначимо, що жінка-священник евангелістської церкви Русадан Готсиридзе була визнана мужньою жінкою за її роботу у сфері релігійної толерантності, рівних прав жінок та захисту національних меншин Грузії.

Нагадаємо, премію International Women of Cou-

rage засновано у США 2007 року Держсекретарем Кондолізою Райс. Щорічно до Міжнародного дня відваги жінок 4 березня її вручають десятком жінкам із різних країн, які продемонстрували виняткову мужність і лідерство в гарантуванні миру, справедливості, прав людини та розширення можливостей жінок, часто ризикуючи власним життям. Загалом з часу запровадження Держдепартамент відзначив 76 жінок із 49 країн світу.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 7 БЕРЕЗНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+2 -3	+4 +9	Черкаська	-1 +4	+4 +9
Житомирська	-1 +4	+4 +9	Кіровоградська	-1 +4	+4 +9
Чернігівська	+2 -3	+4 +9	Полтавська	-2 +3	+3 +8
Сумська	+1 -4	+3 +8	Дніпропетровська	-2 +3	+4 +9
Закарпатська	+1 +6	+8 +13	Одеська	+1 +6	+7 +12
Рівненська	-1 +4	+4 +9	Миколаївська	0 +5	+7 +12
Львівська	+1 +6	+4 +9	Херсонська	-1 +4	+6 +11
Івано-Франківська	0 +5	+4 +9	Запорізька	-2 +3	+5 +10
Волинська	0 +5	+4 +9	Харківська	0 -5	+1 +6
Хмельницька	0 +5	+4 +9	Донецька	0 -5	+2 +7
Чернівецька	-1 +4	+4 +9	Луганська	0 -5	+1 +6
Тернопільська	0 +5	+4 +9	Крим	+1 +6	+8 +13
Вінницька	0 +5	+5 +10	Київ	0 +2	+6 +8

Укргідрометцентр

Вибухівку, викрадену в міліції, знайшли

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

ОБІЙШЛОСЯ. Тернопільські міліціонери за допомогою активістів громадських формувань знайшли викрадену вибухівку та спецзасоби. Зараз їхню цілісність досліджують експерти. Як повідомили в секторі зв'язків з громадськістю УМВС України в області, після експертизи ці вибухові речовини та спеціальні засоби повернуть на склади відділу ресурсного забезпечення органів внутрішніх справ.

Із цих складів група молодих людей у камуфляжі винесли вибухівку та спецзасоби у ніч штурму будівель і приміщень правоохоронних органів. Було це з 19 на 20 лютого. Тоді об'єктом «особливої уваги» стали не лише міліцейські склади боєприпасів. Тієї ночі всередині приміщення міського управління внутрішніх справ палав вогонь, а на прилеглій території згоріли кілька службових автомобілів і навіть автозак. Ці події тепер внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною 2 статті 262 ККУ. Тим часом правоохоронці встановлюють осіб, причетних до викрадення вибухових речовин і спецзасобів.

У сенсі добрих справ

Світлана ІСАЧЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ТУРБОТА. Щойно призначений голова Івано-Франківської облдержадміністрації Андрій Троценко розпочав роботу на високому посту з добрих справ. Він вручив ключі і номерні знаки до спеціалізованих автомобілів марки «SENS» двадцяти двом прикарпатцям, які мають обмежені фізичні можливості.

Серед щасливих власників новеньких авто — житель Рожнятівщини Іван Ріпа. Він 30 років пропрацював у колгоспі машиністом бульдозера і навіть з другою групою інвалідності не полишає роботу біля землі. Тепер йому буде значно простіше дістатися до земельної ділянки, яку обробляє разом із дружиною.

— Для себе ставлю завдання продовжувати в нашій області це добре починання, — зазначив, вітаючи власників авто з приємною подією, Андрій Троценко. — Докладемо всіх зусиль для того, аби кожний житель нашого краю, тим більше з особливими потребами, відчував постійну турботу влади.

Айболить на колесах

Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

ШВИДКА ДОПОМОГА. У Харкові з'явиться пересувна клініка, в якій лікуватимуть тва-

рин. Мобільний пункт екстреної ветеринарної допомоги придбають цього року для комунального підприємства «Центр поводження з тваринами». Як повідомила директор цього

підприємства Юлія Шаповалова, ветеринарну допомогу обладнають на базі «Газелі», де встановлять спеціальний стіл, на якому можна буде оперувати тварин, а також проводити

діагностику, лікування, зокрема накладати гіпс і стерилізувати тварин удома.

До речі, остання послуга стане основною в роботі нового мобільного пункту.

«У людей, що живуть у приватному секторі, існує проблема транспортування тварин. Наприклад, собаку, що бігає на ланцюгу, неможливо посадити ні в таксі, ні у власний автомобіль, щоб привезти у клініку. Тепер зможемо приїхати до таких людей додому самі. У нас працюватимуть досвідчені лікарі, які за півгодини прооперують тварину і повернуть її власникові», — зазначила Юлія Шаповалова.

За її словами, мобільний пункт допоможе запобігти збільшенню кількості бездомних тварин на вулицях Харкова. Це відзначають і англійські колеги, з якими співпрацює міський «Центр поводження з тваринами». Придбання такого автомобіля, за їхніми рекомендаціями, дасть змогу збільшити кількість стерилізованих тварин.

Акція
WWW.TONGKAT.UA

СИМВОЛ ЧОЛОВІЧОГО УСПІХУ
«Тонгкат Алі Платинум» - ефективний та безпечний продукт, який дозволяє кожному чоловікові бути успішним, впевненим у собі, мати максимум сексуальної енергії і радувати жінок. Завдяки «Тонгкат Алі Платинум» кожна жінка в найінтимніший момент обов'язково скаже те, що хоче почути будь-який чоловік: «Це було чудово, милий!»

ПОДАРУНКОВА АКЦІЯ
ТОНГКАТ АЛІ ПЛАТИНУМ
У ПОДАРУНОК! *
або **ЗНИЖКА -10%**
Телефонуйте за номером гарячої лінії:
0 800 503 088
тел. у Києві (044) 454 14 14

ПОДАРУНОК

*Подарунковий курс при замовленні від 2 упаковок, за ціною - 1,20 грн. НЕ є лікарським засобом. ДД.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Павло БЕБА, Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар **Іван ГРОМ'ЯК**

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Садова, 1**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефони відділу реклами: **253-55-09,**
факс: **230-06-71,** e-mail: adv@ukecc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 34396. Тираж 35499

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: **ТОВ «Мега-Поліграф»**,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua